

Additio. Iohannis I Ca. I Additio

In capitulo. iij. vbi dicit in postilla. Circa primum sciendum q littera hec dupliciter est exponenda.

Additio. mo ppter varietates opinionum circa formationem rerum et earum distinctionem no est varianda expositio scilicet sacre scripture de pductione rex q in illo caplo tradit: idē dicendū est de expositioe xpo bti Petri in h lo/ co cū dicit: Latet ei eos rē. qd no depēdet ex varietate opinio/ nū pdictar: s ppa expositio hui' fat' h' in glo. vbi sup illud xpo: Latet ei eos h volētes q erāt cell' p'us rē. sic dicit: idē dicit' oia pscuerare eode mō: qz v' h' nesciūt v' fingūt se nesci/ re: v' nos decipiāt: duo dē in dicit' aliter p ignē qd restat h dicit'

Glo. ordi.

Sa Sup q re cum p oz. ad pa. rē. De q sic loquit Hieron. Papias iohis auditor hieropolitan' epus in asia qngs tm scripsit volumina: q pnotauit explanationū sermo/ nū dñi. In qd' cū se in p'fatioe as/ serat: no varias opiniones seq: s aplos h're auctores. ait: Cōsidera bā qd Andreas: qd Petr' dixit/ sent: qd Philipp': qd Thomas: qd Jacob' qd Iohes: qd Matthe' Al' qd alii qlibet discipuloz dñi? Quid etiā Aristio r senior iohā/ nes discipuli xpi loq'bant? Non em tātū mibi libi ad legendū p/ sunt: q' tuz v'ua vox r vsq' hodie in suis auctozib' psonās. Ex q ap/ paret in ipso cathalago nominuz: aliū esse iohes q in aplos ponit: Aliū esse seniorē iohem quē post Aristionē enūerat. Hoc autē dixi/ mus ppter p'oz opinionē: quā a p'lerisq' retulimus traditā in du/ as posteriores epl'as Iohis: non apostoli esse: sed p'sbyteri.

In pncipio epl'e ad cōmēdatio/ nē sermonis diuinitatē r hūanita/ tē xpi designat: in q charitatē dicit ad hoīes r suā ad illos qbus scri/ bit: insinuat. Scripsit Iohes euāgelii aduersus dogmata here/ ticoz: q de xbi cōnitate male sen/ tiebāt r male p'dicabāt: scribit etiā epl'am aduersus eozundē here/ ticoz stulticiā: in q de fidei r cha/ ritatis p'fectione agit: vt intelliga/ mus qd credere: qd diligere debe/ mus. Multū enī p'auis dogma/ tib' inducit: de sinceritate fidei r charitatis nō bñ intelligebāt: dī/ cebant em opa esse charitatis cre/ bro quariari: lu puritari: consentire vitijs alienis: h'dicentes cōicare passionib' xpi: r ceteris q iplent p charitatē dei r p'rimi.

Incapit epl'a pma beati Iohā/ nis apostoli. Caplm I
Quod fuit ab initio. In xpo esse deitatis qd audiuius p le/ gē r p'phas: qd vi/ dimus sensibilib' ho/ minē venientes: qd p'sperimus: di/ uinitatē aduertētes in homine et man' p'rectauerūt: de xpo vite. nō fortuitū p'sentētes ei q in car/ ne visus: s; cū multa p'rectatione p'scrutātes scripturas p'hibentes testimoniū de ipso xpo. Qd vidit aliq's nūciare p'or alijs: qd p'fecte cōspexerit: aliq' nō p'ot exp'licare xbis. b Ab initio. Fuit ab ini/ tio dei filius. sed eundem in carne viderunt et audierunt discipuli.

Et manus

Latet eos q celi. i. iste aer hūid' r tps d q dicit: Mlti' i celo cōg' uir tps suū. Erāt pus. i. inf pores creatas mūdi. Al' pus. i. an diluuiū. Et q terra erat pus p'stēs d aq. i. p remotionē aq: q opante xpo del' p'gregata ē i vnu r ita appuit arida. Et p'stēs p aquā: qz diuisa dispositioe venis aqz ē tota p'lea: sic coz' a'at' venax sanguie ne ariditate deficeret: si irrigatio deficeret aqz p q duo i duab' p'tib': aer r tra q tūc erāt i vndis alteri' mōi q iste. P'ertit inūdata aq diluuiū. Itā supiores p'tes si attigūt diluuiū. Celi at q nūc sūt r tra eodē xpo dei repositi: in eā for/ mā quā mō h'nt. Sūt refuati igni. In meli' cōmutādi. In die iudicij. hec in glo. q p'ria ē r p'sona l're: nec indiget introducti/ one variāz opinionū: vt patet bene p'sideranti.

U. dely.

Incapit epl'a pma beati Iohis apli. Ca. I
Quod fuit ab initio.

Hic incipit ter/ tia ps pncipal' hui' l'bra in q ponit' epl'e bti Iohis apli et euāgeliste. r qz em ordit' dō/ ctrine cōia de/ bet sp'alla p'ce/ dere. iō ponit' pmo epl'a ad i/ formandū ho/ mines g'nalit'. scōo ad infoz/ mādū aliq's p/ sonas sp'alit' in pncipio epl'e scōe. P'his in duas p'tes di/ uidit. i. in p' mū r tractatū q incipit ibi: Et hec anūciatio. In plogo tria/ fac: quia pmo reddit audito/ res attētos. se/ cundo dociles sine doctoz libi Et vita. tertio beniuolos. ibi: Qd vidimus. Circa p'mū scilicet endum q diffi/ cultas materie reddere d; au/ ditozes atten/ tos. nam ad eā piēdū talia re/ q'ri' maior at/ tentio. In illa xpo q spectant ad doctrinā ca/ tholicā m'ria difficultas ē cir/ ca emanationē filij a p're in di/ uinitē. de q tra/ ctat. j. v. ca. dī/ cēs: Tres sunt qui testimoniū dāt in celo: p' xbu r spūsan/ ctus. s'it mari/ ma difficultas ē circa incarnationē nez p'sone filij d' assu.

Ex libro de viris illustribus p'fatio sancti Hierony mi in epistolas canonicas Iohannis.

Iohānes apl's quē iesus dilexit plurimū filius cēbedei: frater Jacobi apli: quē he/ rodes post passionem dñi decollauerat: nouissimus oium scripsit euāgelii: roga/ tus ab asie ep'is aduersus cherinthū ali/ osq' hereticos. Et maxime tūc Ebionitaz dogma cō/ surgēs: q asserūt xpm ante mariā nō fuisse. Un' etiā cō/ pullus ē diuinā eius natiuitatē edicere. S; r aliā cau/ sam huius scripture ferūt. Qd cum legisset Athathei Abarci r Luce volumina: pbauerit qdem textū histo/ rie: r vera eos dixisse firmauerit: s; vnius tm anni in q passus ē post carcerē iohānis historiā texuisse. P'eter misso itaq' ano cui' acta a trib' exposita fuerāt: supio/ ris t'pis anteq' iohes clauderēt in carcerē gesta narra/ uit: sicut manifestū esse p'ot his q q'tuoz euāgelioz vo/ lumina legerint: q res diaphoniam q videbāt iohan/ nis esse cū ceteris tulit. Scripsit autē vnā epl'am: cui' exordiū hoc ē: Qd fuit ab initio qd audiuius r vidi/ mus oculis n'ris: qd p'sperimus r man' n're tractauerūt de xpo vite: q ab vniuersis eccl'asticis r eruditissimis viris cōprobat'. Reliq' autē duz qz pncipiū est: Senior electe dñe r natis ei' r sequens Senior Laio charissi/ mo: quē ego in veritate diligo rē. Iohis p'sbyteri asse/ runt cui' r hodie altez sepulch' apud ephesum ostē/ dit: r nōnulli putāt duas mēozias eiusdē iohis euā/ geliste eē. Sup q re cū p ordinē ad papiā auditorē ei' ventū fuerit differem'. Quartodecimo igit' ano scōaz post neronē p'secutionē mouēte domiciano: in p'ath/ mos insulā relegat' scripsit apocalypsim. Quā inter/ tant' Justin' martyr r hyrene'. Infecto autē domicia/ no: r act' ei' ob nimīā crudelitatem a senatu rescissis: sub nerua pncipe redyit ephesum: ibiq' vsq' ad Traia nū pncipē p'seuerās: totas asie fundauit r rexit eccle/ sias. Confectusq' senio: sexagesimo octauo anno post passionē dñi mortu': r iuxta eandē vrbē sepultus est.

Argumentū in p'mā canonicā beati Iohannis.

Rationē verbī r q de' ipe sit charitas manife/ stat: r susurrōnes frat'z nec deū scire: nec pi/ os fieri posse eozq' dissertat: vt esse cōprobet homi/ cidas: eo q odiū sit interfectionis occasio.

Incapit epl'a pma beati Iohannis apli.

Quod fuit ab initio Capitulū I
Quod fuit ab initio. In pncipio erat xbu r ver. erat rē. i. ab initiali. i. a patre

Blo. ordi.

Epistola

Nico. de lyra

Et manus. Magna familiaritate ei... Et vos so. Quicquid vult socii dei fieri...

Et vos so. Quicquid vult socii dei fieri... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

auctor vite græ nature et glie. Et vita. Hic reddi auditores dociles. illa enim clarior...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

blo. ordi. Et hoc est annu. Quare xbu caro factu... Et hoc est annu. Quare xbu caro factu...

Sicut et ipse in lu. e. dicitur in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

Societate habemus ad iudicem. propter sicut dicitur ad ipsum. b Et san. i. e. xpi filii ei emudat. nos ab omni peccato: quia sacra noue legis dicitur quod baptisimus et penitentia: quod aufert omne peccatum: efficaciter habet a passione christi. c Si dicitur. h remouet quod dicitur falsum dicitur quod aliquid iactabat se imunes esse a peccato: ostendens quod aliquid non potest dici de peccato penitentia nec de peccato: nisi sibi reuelatum fuerit a deo. dicitur igitur: Si dixerimus quoniam peccatum non habemus de peccato: dicitur Ipsi nos se. i. esse societate dei ducimus per falsitatem: quia si de peccato venialis sit finis: illud non potest in penitentia vita totaliter vitari. de illo est dicitur Prover. xliij. Septies in die cadit iustus: et sic nullus potest veraciter affirmare se illo carere: sed quod peccatum veniale non separat a dei societate. lo melius videtur quod de peccato mortali loquatur. nullus enim potest scire de peccato carere nisi deus sibi reuelauerit: Eccl. i. r. scit homo virtutem amorem vel odio dignus sit. propter quod si ab aliquo dei reuelatione asserat se omni peccato mortali carere: iacurrit peccatum iactantie et supbie: et etiam falsitatis asserendo quod nescit. lo subdit: Et veritas in nobis non est. e Si confitemur peccata nostra. humiliat et vere. f Si del. in reddendo peccata. g Et iustus est. quia peccatorum est aliquid mortale debitorum: et sic reddere est iustus. h Et remittat nobis peccata nostra. Sic enim peccata dicitur Matth. liij. Penitentiam agite: appropinquabit enim vobis regnum celorum. i Et enim. nos ab omni iniquitate. p ecclesie sacra: ut dicitur z. k Si dixerimus quoniam non peccauimus. dicitur peccato. l Medac fa. eu. s. deum dicentem prius. si gratia vbi dicunt doctores aliquid quod dicitur Job. xv. Quis est homo ut immaculatus sit et ut iustus appareat natus de muliere: vbi translatio alia habet: Hec mundus a fordes neque fians cuius est vni diei vita super terram. sicut non videtur bene dicere: quod dicitur allegatum non est ipse: nec sicut Job ex spiritu dei loquitur: sed est dicitur eliphaz themanites quod l. i. p. cessu libri multa vera dicitur: tamen falsas conclusionem nititur suscipere: ut per se finis dei i sine libro. propter quod dicitur quod dicitur sit dicitur dicitur: non videtur quod dicitur dicitur: sed alibi dicitur de peccato originali per os David prope ps. l. In iniquitate conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea. et dicitur actuali dicitur Matth. vi. vbi dicitur oes orare pro peccatorum suorum remissione. Dimitte nobis debita nostra: quod est frivolum ei quod non habet peccata. p ap. l. Roma. liij. Est autem de verax: ois homo mendax. n Verbum est. i. christus qui est dicitur dei patris. n Hec est in nobis. p gratia sanctificantem.

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

1. Pe. 4. b Sicut et ipse in luce esse dicitur quia summa bonitas ubi pfecte valeat non invenit: homo in luce ambulat: quia virtutibus operibus ad meliorem proficit. Aug. Deus lux est quia non capit locum. Uox quia non capit spem. Quod quod non spargit flatum. Librum quod non minus...

Marginal notes on the right side of the page, including references to other parts of the text and commentary.

Marginal notes on the left side of the page, including references to other parts of the text and commentary.

De pe. di
2. c. si enim
in pun.

Luce. 22. c

B

Ps. 118.

a Si mandata eius. Debe-
mus fragilitate nra atten-
dere: debem' in pctis aduo-
catu' q'rere: qd' vt ipetrem'
de custodiendis mandatis la-
bozem': p' q' ad cognitione'
sp'ius vent'. **b** Qui dicit
se nosse. r'c. Ho' e' magnu' vnu'
deu' nosse: cu' r' demones cre-
dat' r' p'temiscat'. **c** Non
mandatu' no. s' ve. Eade' cha-
ritas mandatu' ver'e: q' ab
initio comendata. eade' no-
u' mandatu' q' tenebris eie-
ctis desideriu' none luc' in-
fudit. **d** V' vez e'. Sedm'
q' p'misi p' obfuatione' ma-
datoz' dei ad ip' cognitio-
nem r' dilectionem pueniri.
e Et in ip'o r'po ipletu'. qz
obediunt p'ri v'qz ad morte'.
r' io e' glificatus. **f** Et in
vob'. qz q'da' ia' p' b' coz' deo
gl'iant'. Et vere est nouu': qz
tenebre ia' t'. Tenebre ad ve-
tere' hoiez' p'tinet. lux ad
nouu' hoiem. **g** Tenebre.
Id e' coz' passibile r' misere-
rie carnis in x'po trāsierit et
vez lumē immortalitat' ia' lu-
cet in eo: q' illuminat' etiam
altos q' fuerūt ver' b' d' et te-
nebre: nūc autē lux in d'no.
h Qui dicit se in lu'. De mi-
nar' q' mandatu' acceptat. i.
charitate: r' q' h' charitat' ip-
sa h'nda sit. s. dilectio dei et
p'imi. **i** Qui dili. frēm.
Est in lumē sciet opatiōis:
s' q' odit e' in tenebris i'gran-
tie: r' p' ipaz' i'gran'ia' ambu-
lat de vitio in vitium: r' ne-
scit. i. nō puidet quo eat: ad
quā penā recipiēdus sit: v' l'
nescit q' eat. i. ignorat viā q'
quertat ad mel'. r' h' nō iō
qn' via apta sit: s' qz tenebre
obceca. o. e. Quia a lumē
x'pi recedēs pctis r' carnali
voluptate ita p'pedit: vt et
am si bonū videat: nō tū ex-
equat'. Qui diligit fratē
tolerat oīa p' vnitate' cha-
ritatis: etiam si fratri adhi-
bet correctionē: non trāscit
nō ignominiosa s'fert: p'paz'
est multa diligētib'. i. i. i.
charitate: r' nō e' illis scāda-
lum. **k** Scribo vob' filio-
li. P'ponit cāz que possit
eos abstrahē ab amoze mū-
di: qz baptizati in nomine
x'pi: r' innocētib' nomē x'pi
dimittunt pctā. Ergo x'po
magis adherēdū e' q' mun-
do. **l** Filio. Hoc etiā
nō pōt haberi charitat' si de-
sunt et' ne cogitētis: r' h' scri-
bo vob' vt rē v'itēz. **m** Vobis
scribo: q'busdam vt filijs: q'
bus dāt v' p'ib': alijs vt iuue-
nibus. **n** Filio. patres ado-
lescen. iuue. Ideo filij: quia
remittunt peccata: ideo pa-
tres: quia cognouistis anti-
qua: ideo iuuenes quia for-
tes: quia viciistis.

Adolescē.

s h' e' nosse deū qd' amare
a cognouimus cum si mandata
t a eius obseruem' **Qui dicit se**
n nosse deū: r' mandata ei' nō cu-
s stodit: mēdax est: r' in h' veritas
n on est. **Qui autē seruat verbuz**
e eius: vere in hoc charitas dei p'
f secta est. **In hoc scimus quoniā**
g in ipso lumūs. **Qui dicit se in**
h ipso lumūs. **Qui dicit se in**
i ipso lumūs. **Qui dicit se in**
k ipso lumūs. **Qui dicit se in**
l ipso lumūs. **Qui dicit se in**
m ipso lumūs. **Qui dicit se in**
n ipso lumūs. **Qui dicit se in**
o ipso lumūs. **Qui dicit se in**
p ipso lumūs. **Qui dicit se in**
q ipso lumūs. **Qui dicit se in**
r ipso lumūs. **Qui dicit se in**
s ipso lumūs. **Qui dicit se in**
t ipso lumūs. **Qui dicit se in**
u ipso lumūs. **Qui dicit se in**
v ipso lumūs. **Qui dicit se in**
w ipso lumūs. **Qui dicit se in**
x ipso lumūs. **Qui dicit se in**
y ipso lumūs. **Qui dicit se in**
z ipso lumūs. **Qui dicit se in**

a Si mandata eius obfuaam'. qz sicut dicit Grego. ho-
melia. xx. Timor dei nūq' e' ociosus. opaf ei magna st-
est. si at renuit oparizamor nō est. iō subdit **b** Qui
dicit se nosse deū. noticia charitate formata. **c** Et
mandata eius nō custodit. facultate bita. **d** Mēdax
est. qz veritas nō subest dicto eius. **e** Qui at ser-
uer. eius. corde retinēdo r' ope adimplēdo. **f** Ve-
re in h' cha. dei p. e. p'fectu' d' cui nihil deest. **g** Ve-
rapph. s'z p' pōt intelligi dupl'r q' ad p'ns. Ano mō cui
nihil deest de his ad q' tenet: r' sic q' seruat verbū dei
p'tū ad e' p'cepta d' in charitate p'fectus. **h** Alio mō
accipit cui nihil deest de his q' pōt haberi: r' sic cha-
ritas nō e' p'fecta in via: qz sp' pōt q'libet q' tūcūq' p'
fectus in merito crescere. vnus tū d' alio p'fectio: in-
q'tū nō solū seruat mādara q' sunt necessitat'is: s'z etiā
am cū h' p'illa q' sunt sup'rogatiōis. r' sic dicit salua-
tor: Iuueni viā p'fectiōis q'reti. **i** Mat'h. xij. Si vis p'
fectus esse vade vēde oīa q' habes r' da paup'ibus r'
veni r' seq're me. r' q'to q's seruētus eius mādara v'
plura de p'illijs ex charitate seruat r' strictus: d'z ma-
gis p'fectus. r' qz p' charitatem deus bitat in nobis.
ideo subdit: **k** In h' scimus qm' in ip'o lumūs. tū
hic accipit scia large. p' p'curra. p'babili: vt dicitū e'
ea. p'ce. nisi sup' h' habeat reuelatio diuina. qd' aut se
quis in aliq'bus: Si in ip'o p'fecti fuerimus: nō e' in
libris correct'. **l** Qui dicit se in ip'o manere. p' cha-
ritatē. **m** Debet sicut il. am. inf hoies p'curfando.
n Et ip'e am. ip'm imitādo nō solū in obseruatione
p'ceptoz': s'z etiā p'illioz' fm suā p'possibilitatez' q'uis
ad h' nō teneat de necessitate. **o** Charissimi. **p**ie
p'firat dictū suū. s. q' p'ceptum de dilectiōe dei
r' p'imi ex quo p'cedunt opa bona est ab antiquo
datum dicens: Charissimi non mandatu' nouū scri-
bo vobis r'c. Est em' h' mandatu' de dictamine legis
naturalis q' homo diligit deū a quo h' esse r' viuere
r' hoies sibi s'lez in sp'e. vñ r' bruta aīalia hoc faciūt:
Eccl. xij. De aīal diligit sibi s'ile: r' sic e' insertū men-
ti hūane a sua p'ma p'dutione. Est etiā de lege scripta
diuina: Deut. vj. Diliges dominū deum tuū ex ro-
to corde tuo r'c. r' de dilectione p'imi d'z **Leui. xij.**
Diliges p'imum tuum sicut teip'm: r' sic est datum
ab initio legis. **m** Itē mā. no. scri. vobis. quia
idē p'ceptū de dilectiōe renouatū est in euāgelio qd'
dicit lex amoris. **n** V' vez est. i. verificatum.
o Et in ip'o. s. deo humanato q' ex charitate maris
passus e' p' nob'. **p** Et in vobis. qz h' dedit hoī-
bus maximū incētiū amoris: p'p' qd' imminente sua
passiōe dixit **Job. xij.** Mādaru' nouū do vob': vt di-
ligatis inuicē s'ic dilexi vos. **q** Quia te. i. figure
r' vmbre vt. e. r' trāscit. in passione dicit. in
cuius signū v'ellū templi tūc fuit scissum: **Luce. xij.**
s Et vez lu. ia' lu. i. veritas euāgelij. **t** Qui dicit
se in lu. esse. i. in veritate euāgelica viuere. **u** Et
fra. suū odit in tenebris e'. culpe r' ignorātie. r' p' op-
positū: **v** Qui di. fra. suū. in deo r' fm deū qd' est
charitative diligere. **y** In lu. ma. s. q' r' p' h' s'
in lumē increato: in quo manet per gratiam sicut
amans in amato. **z** Et scā. in eo nō est. i. actiū r'
passiūm. scādalum em' est dictum vel factū minus
rectū: alteri p'bens occasione' ruine. manēs at in lu-
mine dicto mō. ex facto vel dicto suo nō p'bet alteri
occasione' peccādi: nec ex facto alterius v' dicto ruit
in pctm'. **a** Qui autē odit r'c. p' ex dicit' sentētis.
b Scribo vob'. **c** Die s'ur ad opa meritoria iducit ali-
qs spālit. Et p'mo baptizatos ab eo s' q' salute erat
spālit sollicitus. nō em' oēs eiūdem ciuitatis vel pa-
trie baptizant vel quertit. nā in p'rib' illis paul' p'
dicitur r' timotheus r' plures alij: vt p'z epistolis
Pauli r' Actibus aploz'. **d** Die s': Scribo vob' filio. **e**
illi filio. p'prie dicunt alicuius a q' baptizati sunt.
vel de baptismo leuati. **f** Qui remittunt vo. pec-
ca. i. remissa sunt in baptismo: q' dicit totā culpam et
penā. **g** Prop' no. ei. i. x'pi. i. cui' noie dabat bap-
tismus in p'mittua ecclesia: vt habet **Act. ij. q. d.** de
cetero nō debet' in q'nari p' pctm'. **h** Sedo iducit quoz-
sos morib' r' scia s' q' b' e' m'itū curādū: eo q' bonū ip-
soz' redūdat i totā ecciaz: p'p' qd' vocat eos p' s. d.
e Scribo vo. p. q. c. eū q' ab initio e'. i. x'pū incarnatū
tū p'cedēs

74. d

75. b

74. d

Glo.ordi. Iohannis I La. II Nico.de lyra

Adolescentes. Adolescentie tps pp incetua carnis lu...

Deu. 11. d Reuelasti ea puulis. c Scribo...

Rom. 13. d fluitate: r carnis cura ne fecerit...

Deu. 6. c nit charitatis: qz no potestis du...

Col. 3. s bu vitu r cupiuit: voluit esse...

Deu. 4. a est capt' amore panis corpalis...

eu q ab initio est. Scribo vobis a...

adolescentes: quonia vicistis ma...

lignum. Scribo vobis infantes: b...

quonia cognouistis patre. Scri...

bo vobis patres: quonia cogno...

uistis eum qui ab initio est. Scri...

bo vobis iuuenes: quoniam for...

tes estis. r verbu dei in vob ma...

net: et vicistis malignum. Adli...

te diligere mundu: neq ea que i...

mundo sunt. Si quis diligit mu...

du: no est charitas patris in eo. b...

Quonia omne qd est in mundo i...

cupiscetia carnis est: r cupi...

scetia oculorum: r supbia vite...

que no est ex patre: sed ex mudo...

est r mundus transibit et concu...

piscetia eius. Qui aut facit vo...

luntate dei: manet in eternu. Si...

lioli mei nouissima hora e: r sicut...

audistis quia antixpus venit: r...

nunc antichristi multi facti sunt.

Un scimus qz nouissima hora e.

Ex nobis

tu pcedes a pre: vt dictu e in pncipio hui' eple. q. d. eis: ex q hctis...

est ignis cupiscetie carnal. q. d. d celo n de...

Quarto idu isat. th aliq mo ronis capa...

In. q. c. pa. q. d. ex q coguist' eu debet' cu re...

tes i corpe: ita sit' merte: vt no deficiat' in q...

Et vl. m. l. diabolus: renuciado ei r poptis ei' in...

ro vincam ab ipo. e Nolite di. h ponit di...

q' e duplex. s. cupiditas q e venenu charita...

restit pueritas: q dicta societate dissoluit. Er...

go pmo docet cauere pmu. scdo scdm ibi: Fi...

lioli. Circa pmu dic: Nolite diligere mudu:

no accipit' h mudus p vniuersitate creatura...

recre em diligede sunt: in qtu p eas ascendi...

mus ta q' p scala ad cognitionez creatoris:

Ro. j. Inuisibilia ei ipi. i. dei a creatura mu...

di. i. ab hoie p ea q facta sunt intellecta p...

ciunt: sempitna qz xrus ei' r diuinitas: sed...

accipit' h mudus p hoibus delectabilia hu...

ius mudu inordiate qretibus de quibus de...

Job. j. Mudus eu no coguit: qz occupatio...

delectabilia mudu ipedit cognitionem...

delectabilia mudu ipedit cognitionem...

delectabilia mudu ipedit cognitionem...

delectabilia mudu ipedit cognitionem...

delectabilia mudu ipedit cognitionem...

delectabilia mudu ipedit cognitionem...

L

1. q. 4. c. ecclesia q s. bis ita.

tio circa dicta facit breuem recapitulatione: ad maiorem dictorum...

firmatatem. ibi: Nec scripsi vobis. Prima in duas: quia pmo mo...

net hereticos cauere. scdo docet eos cogscere. ibi: Sz vos. Circa...

pmu dic: Filioli. h accipit' filioli largius q. s. f. p oib' fidelib': q...

dicunt' filioli bti Jobil: eo q erat apls in ill' p'tib'. v Nouissima...

hora e. i. sexta etas r vltia hui' mudu: q simul currit cu septia q est...

etas quiescentiu in celo a tpe passionis xpi p qua apta est ianua ce...

lestis. Alii exponit' de tpe antixpi: qd dr hora nouissima: eo q e...

futurum circa fine mundi. tamc aliquo mo incepit a tpe apli in q...

ebion r cherintus surrexerunt r plures alij heretici: q fuer' ant' fi...

gura antixpi: sicut bti Jobes baptista dr venisse in ipu helic: Lu...

ce. j. r huic expositioni magis concordat lra sequens: cu dr: r Et si...

Ex nobis

Ex nob p dierunt rē. Sed lz sint multi atipi. nō tñ vos terreat: si ad iudiciū vel paganisū redierit: ne putetis ecclesiam ex B pati aliqd dam nū: qz si ex nob exierit: tñ nō erāt ex nob veracit: nō potuissent egredi ni si eēt xpo dñi: q nō ē xpo dñi: in corpe xpi manet. Sic sunt ficti i eelesia quō humozes mali i corpe: qñ euomunt reuelat corpus: sic qñ ex/ unt mali releuatur ecclesia. b Sz vt manife. Multa qui nō sunt ex no/ bis: accipiunt nobiscum sacramenta xpi: sed tēratio pbat: quia nō sunt ex nobis: quia quando illis tēratio venerit: quasi occasione venti volāt foras: qz grana nō erāt. Des tūc vo labunt cū area dñica cepit ventilari in die iudicij. Ideo pmittēte deo q dā ante vltimā dissensionē exiūt de ecclesia: ostēdentes se nō fuisse de corpe xpi: vt p B māifeste clarescat: qm nō sūt oēs ex nob q nobiscū itra positū sacra xpi recipiūt: r ideo non debet granare eorum separatio. c Sed vos vn. Cum de hereticis loqueret: repente ad suos conuersus dicit eos habere vnctionem a sancto: vt econ/ trario ostēdat: q heretici r omnes antichristi sint gratie spiritalis mu/ nere priuari: nec pertinent ad eum q sanctus vocatur a prophetis.

Hositis omnia. Hositis verita/ tem fidei r vite docti p vnctionē spū ritus: nec opus habetis doceri nisi vt p sctis in eo quod cepistis. e Et quoniam omne mē. Dixerat oē mendacium non est ex veritate. Sed quia multa sunt genera mendaciorū inter se disparia: nunc singulare po/ nit mendacium negationis xpi: in cu/ sus compatione cetera aut pua: aut nulla videantur: hoc p pium est iu/ deoz: vt dicant iesus non est xpus: sed r omnium qui xpi mandatis ob/ tempore ptemunt. f Hic est an/ tipus. Ecce admoniti sumus quo/ modo cognoscamus antixpm. i. qui/ cunqz negat xpm. b Qui negat filium. Frustra confitetur deum pa/ trem qui negat filium qui ex deo p/ cedit. g Omnis qui negat filium. He quis dicat: xpm nō colo: sed deū patrem colo. addit omnis. i. Qd audistis ab initio rē. Si quis dixe/ rit: ecce hic xps: ecce illic ne credite/ ritis: quod ab apostolis audistis te/ nete. k Et vos in filio r patre. Ita eritis membra patris r filij: vt a memoria r ptectōe patris r filij nō excidatis: r hoc debetis appetere vt sitis in patre r filio: quia inde merce dem consequimini. l In filio. Fi/ lium pmo ponit: quia nemo venit ad patrem nisi per filium. m Nec est repro. Mēoria pmissa mercedis pfe/ uerātē te faciat i ope n Doceat vos. Hēo docētī tribuat: qd ex ore docētī itelligit nisi int q doceat sit ligua do/ ctoris exteri i vacuū laborat: nec tñ doctor taceat: qd pōt agat. o Sed sic vn. et. Id ē spūsetus: cui sacra/ mentū ē in vnctōe visibili: vt vnctio charitas q diffundit in cordib nris p spūsetū q d. e. n. Q ue ad obfua/ da dei mā data cor qd ipler: i kāmāt. p Et vey est r nō. Alia trāstatio et verax. i. vnctio: r nō ē mendax.

Manete

ab vnitare catholica recedentes. Ex nob p dierunt: Ex nob non erāt. Nam si fuissent ex nobis

pmāissent vtiqz nobiscū. Sz vt māifesti sint: qm nō sunt oēs ex nob. Sz vos vnctionē hēt la sā

cto: r nōstis omnia. Non scripsi vobis quasi ignoratibus veritatem: sed quasi sciētibz eaz.

Et quoniam omne mendaciū ex veritate nō est. Quis ē mēdax: nisi is qui negat: quoniam iesus ē christus: hic ē antichristus qui negat patrē r filiū. Omnis qui negat filiū: nec patres habet: Qui confitetur filiū: r patres habet. Uds quod audistis ab initio in vobis pmaneat: quia si i vobis pmāserit qd ab initio audistis: r vos in filio r pte ma nebit. Et h ē repromissio quā ipē pollicitus ē nob vitāz etnā.

habet. Uds quod audistis ab initio in vobis pmaneat: quia si i vobis pmāserit qd ab initio audistis: r vos in filio r pte ma nebit. Et h ē repromissio quā ipē pollicitus ē nob vitāz etnā.

habet. Uds quod audistis ab initio in vobis pmaneat: quia si i vobis pmāserit qd ab initio audistis: r vos in filio r pte ma nebit. Et h ē repromissio quā ipē pollicitus ē nob vitāz etnā.

habet. Uds quod audistis ab initio in vobis pmaneat: quia si i vobis pmāserit qd ab initio audistis: r vos in filio r pte ma nebit. Et h ē repromissio quā ipē pollicitus ē nob vitāz etnā.

habet. Uds quod audistis ab initio in vobis pmaneat: quia si i vobis pmāserit qd ab initio audistis: r vos in filio r pte ma nebit. Et h ē repromissio quā ipē pollicitus ē nob vitāz etnā.

habet. Uds quod audistis ab initio in vobis pmaneat: quia si i vobis pmāserit qd ab initio audistis: r vos in filio r pte ma nebit. Et h ē repromissio quā ipē pollicitus ē nob vitāz etnā.

habet. Uds quod audistis ab initio in vobis pmaneat: quia si i vobis pmāserit qd ab initio audistis: r vos in filio r pte ma nebit. Et h ē repromissio quā ipē pollicitus ē nob vitāz etnā.

habet. Uds quod audistis ab initio in vobis pmaneat: quia si i vobis pmāserit qd ab initio audistis: r vos in filio r pte ma nebit. Et h ē repromissio quā ipē pollicitus ē nob vitāz etnā.

habet. Uds quod audistis ab initio in vobis pmaneat: quia si i vobis pmāserit qd ab initio audistis: r vos in filio r pte ma nebit. Et h ē repromissio quā ipē pollicitus ē nob vitāz etnā.

habet. Uds quod audistis ab initio in vobis pmaneat: quia si i vobis pmāserit qd ab initio audistis: r vos in filio r pte ma nebit. Et h ē repromissio quā ipē pollicitus ē nob vitāz etnā.

habet. Uds quod audistis ab initio in vobis pmaneat: quia si i vobis pmāserit qd ab initio audistis: r vos in filio r pte ma nebit. Et h ē repromissio quā ipē pollicitus ē nob vitāz etnā.

habet. Uds quod audistis ab initio in vobis pmaneat: quia si i vobis pmāserit qd ab initio audistis: r vos in filio r pte ma nebit. Et h ē repromissio quā ipē pollicitus ē nob vitāz etnā.

Ex nobis p. i. ex societate nra. nā heretici pzie dicunt q fide catholica susce ptā corrūpūt: b Sz nō crāt ex nob. fm etnā dei pdestinationē. c Nā si fuissent ex nob. h mō: d pmanissent vtiqz nobiscū. qz diuina pdestinatio si fru strā effectū suo. e Sz vt ma. sint. sup/ ple exierūt de societate nra: vt sic a fide/ lib mel euitent. f Sz vos. h pñr do/ cet modū cognoscēdi hereticos q aliqñ aliud veniebāt ad subuertēdū fidē sim pliciu. r pmo tāgit a pte fidelis dicens: Sz vos vnctionē. g. e. g. Habet a scō. supple spū q data est vobis in baptismo. h Et nōstis omnia. f. ad salutem necessa ria. natura enī nō deficit i necessarijs: r multo min⁹ auctoz nature. Xitas at fides necessaria ē ad salutē: tñ magis vel min⁹ explicite fm statū credentiū. nā sacerdo tes plura tenent explicite cogscere d his q sunt fidei q simplices laici. r iō si veni at heretic⁹ ad corrūpēdū fidē r fidelē se puertat ad deū ad hñdū ei⁹ vnctionē di/ rigentē: nō deficit qñ eū dirigat p se vel p aliū: fm ea q pñtē ad statū suū: r sic in pte ē hē vnctionē docētē de oibus necessarijs ad salutē. Illud aut hē dicit/ mur: qd ē in pte nra habendī. i. Nō scri. vo. qñ ignoratib⁹. b dicit spālter p maiorib⁹ q sciebāt fallitates heresum et veritatē articuloz discernere. Sedo dat modū cogscēdi ex pte hereticoz dicens: Quis ē mē. i. i fide. l. Hic iō q ne id ē negationē q sequit⁹ affirmat esse ve/ rā. i. m. Qm ihs nō ē xps. b em affir/ māi iudei obliuati: dicētes q ihs nazare nus nō ē xps in lege r pphjs. pmissus. b etiā affirmabāt heretici q iudai gabāt p⁹ susceptionē baptisimi. n. Hic ē an. i. xpo dñi. o. Qui ne. pa. r. si. sūt ei correla/ tina: q posita se ponūt: r pempta se peri/ mūt. iō q negat vnū negat r alter: r illr qui pñtē vnū pñtē r alter. p. Vos. Hic pñr monet eos tenere fidei vitāz di/ cēs: Vos qd audistis ab initio: vte puer/ sōis. q. In vo. p. sine hesitatioē r deu/ atione. r. Quia si in v. p. f. fides chari/ tate formata quā recepistis in baptismo. s. Et vos in fi. r pte ma. in pñtē p gñz. r. Et bec ē re. quā ipē ē pollicit⁹ vobis. dare in futuro. i. vitā etnā: Job. vj. Bec est voluntas ei⁹ q misit me pñs vt oīs qui videt filiū r credit in eū hēat vitā etnā. v. Hec scripsi. b. ponit circa pdicta reca pitulationē ad maiorē affirmationem di/ cēt: Hec scripsi vob d his q seducūt vos. i. conant vos decipere. f. Et vos vn. gñe. y. Quā ac. ab. co. i. a deo in baptismo. z. Maneat in vo. in pte em hoīs ē illā gñz pñuare: qz de⁹ nō strabit sca sua ab aliq: nisi ipē pñs strabat sca deo p malā voluntatem. a. Et nō ne. ha. vt ali. hō. b. Doceat vos. nō ē p h intel/ ligēdū q fideles simplices ptenere debe ant doctrinā supioz: vel etiaz negligere cū eā pñt hē: qz doctrina dei ē: hō dō: qz si hūana doctrina deficeret: de⁹ supple ret: vt. s. dicitū est. c. Sed sic vnctio ei⁹. i. dei q ē sufficiens. d. Docet vos d oib⁹. necessarijs ad salutē: maxie in casu in q deficit hūana doctrina. vñ freqñt in ueniunt aliq simplices nutriti in capis clari⁹ vidētes in his q sunt necessaria ad salutē qñ illi qñ hñdie audiūt fñdes in ciuitatib⁹ magnis. e. Et ve. ē. r. nō ē mē. nā ab eo q est regula xitatis nō pōt pcedere nisi verū. f. Et sicut do. vos ma. in co. per bonam voluntatem.

Et cū ap.

Blo.ordi. Et sic filii ma... nōstis omnia... hō dō: qz si hūana doctrina deficeret: de⁹ supple ret: vt. s. dicitū est. c. Sed sic vnctio ei⁹. i. dei q ē sufficiens. d. Docet vos d oib⁹. necessarijs ad salutē: maxie in casu in q deficit hūana doctrina. vñ freqñt in ueniunt aliq simplices nutriti in capis clari⁹ vidētes in his q sunt necessaria ad salutē qñ illi qñ hñdie audiūt fñdes in ciuitatib⁹ magnis. e. Et ve. ē. r. nō ē mē. nā ab eo q est regula xitatis nō pōt pcedere nisi verū. f. Et sicut do. vos ma. in co. per bonam voluntatem.

Manete in eo. Et nunc filioli ma. Crebra itera...

Et cum ap. in iudicio. b Habeam... certitudinē de beatitudine nra...

manete in eo. Et nunc filioli ma... nete in eo: vt cum apparuerit ha...

mur ab eo in aduentu eius. Si scitis quoniam iustus est: scitote...

ex ipso natus est. Caplm: III Adete qualem charitatem...

dedit nob pater: vt filij dei noie... mur et sim. Propof h mudus no...

nouit nos: quia non nouit eum. Charissimi nunc filij dei sumus: et...

nondū apparuit qd erimus. Sci les ei erim: quoniam videbimus...

eū sicuti est. Et omnis qui habet spem hanc in eo: sanctificat se...

cut i ille sanctus ē. Omnis qui facit peccatū: iniquitāte ergo. Et...

peccatū ē iniquitas. Et scitis qz ille apparuit vt peccata tollerēt...

fortius ē vix de opib' iusticie ifuse: q dat cū gra...

Additio. Precepta de dilectione dei...

Adete qlē cha. Postqz hūs Jobes tra...

ctat. Et diuidit in duas pres: qz primo declarat...

ibi: Et oīs. Circa pmū dicit: Adete. i. diligēt ar...

res. Et subdit cā cū dicit: Quia nō no. eū. p...

l' De cōse. d. 3. c. ille rex rancus in fine

q pparuit de' hīs q nō diligūt eū. o Scim' q. d. h tm scim' i gñali d cele...

nos ponēdo. q Silles ei e. i. ipz qm possibile ē trāsformati ei pūcti. r...

ad cognitū: h' ar visio ē pfectissima cognitio q pōt hri a creatā itellectualie...

facie ad facie clare. r Scificat se. sciaz emūdādo. v Sic r il. s. e. p...

Et pccm

Job. 1. d

Et a. 26. b fm aliam litteram

Ps. 26.

Ps. 119.

Dis q i

Et quis in eo manet. Quasi. Et quid prodest nobis: quod si ne peccato veniat. Quasi. Quis qui in eo manet. non peccat. b Qui peccat non vidit eum. Et qui manet in eo: non peccat. et in hunc modo vos seducat: dicendo quod vel iusticia sit ex homine: vel quod cum peccato possit aliquis in deo parere: quod et omnis iusticia ex deo et omne peccatum ex diabolo.

Qui facit iusticia. Id est: qui hunc actum iusticie et intentionem iustus quidem est: sed non ex se: sed sic ille est ab eadem radice. procedit: iusticia in illo principaliter: in isto secundarie. in illo naturaliter: in isto per adoptionem. Quod est: qui iustus est: ab illo iustus est. d Si cut et ille in. et. Sicut non sp in equitate dicit solet: verbi gratia: ut multum est inter faciem hominis et imaginem de speculo: quod hunc corpus: ibi tamen imago: et tamen hunc et ibi oculi: et hunc et ibi aures. ita nos habemus imaginem dei: iusticia dei: scilicet dei: sed non imaginem que filius est equalis patri: non iusticia dei que ille iustus est in commutabili perpetuitate: nos credendo in eum que non videmus ut aliquis videamus: non sanctitatem que ille sanctus est eternitatem: nos sancti fide. e Ex diabolo. hoc carnis originem ducendo: sic manicheus voluit de cunctis hominibus: sed imitationem et suggestionem peccati sumendo ab illo: sic filii abrahe dicuntur imitando fidem eius: et iudei deserentes fidem abrahe facti sunt non filii abrahe sed diaboli. f Et dissolvat id est destruat illam naturam quam a diabolo traximus: ad ad deo facti: sed peccando a diabolo nati: tales genuit quos fuit. Tu peccificetia nati sumus: an quod nostra debita addamus: de illa dea natione: quod nascimur morimur. Sed natus est spiritus homo: ut solvat peccatum hominum ut reducat ad vitam. g Peccatum non facit. hoc de omni peccato dicit. Si dixerim quod peccatum non habemus: nos ipsos seducimus. Sed de violatone charitatis quam qui semel delit: hunc dei que renatus est in se hunc committere non potest: ad hunc sequentia spectat: ut de quod libet criminali potest accipi. h Qui semel ipius est. Sermonis filius patris non potest legem dimittere. i In hunc manifesti sunt. Dilectio est certum signum que discernunt filium dei et filium diaboli. Alia sunt contra bonis et malis. In hunc fonte non colat alienus. Quicquid vis habeat. hunc solum nisi habet: nihil tibi prodest. Alia non habet: hunc habeat ipse legem: quod pleitudo legem charitatis. k Qui opera e. m. c. Abi est iudicia non est fratris amor. Opera cain mala non dicit: nisi iudicia et odium fratris. Opera abel iusta non dicit: nisi charitatem. hinc discernuntur homines. Nemo attendat linguas vel facta. Cor si non benefaciat pro fratribus suis: ostendit quid in se habeat. Cain recte offerebat creatura creatori: sed non bene dividebat: quando credebatur placere munera que offerebat cum odio fratris. Abel cum dilectione obtulit et placuit. l Nolite mirari fratres. Non miror si amator mundi fratrem odit separatim ab amore mundi et celestibus intentum desiderijs. Religio peccatorum est abominatio.

Et peccatum in eo non est. Omnis qui in eo manet non peccat. Et omnis qui peccat non vidit eum: nec cognovit eum. Filioli nescio vos seducat. Qui facit iusticiam iustus est: sicut et ille iustus est. Qui facit peccatum ex diabolo est: quoniam ab initio diaboli peccat. In hoc apparuit filius dei: ut dissolvat opera diaboli. Omnis qui natus est ex deo: peccatum non facit: quoniam semen ipsius in eo manet: et non potest peccare: quoniam ex deo natus est. In hoc manifesti sunt filij dei et filij diaboli. Omnis qui non est iustus non est ex deo: et qui non diligit fratrem suum. Quoniam am hec est annuntiatio quam audistis ab initio: ut diligatis alterum eius maligna erant: fratres autem eius bona. Nolite mirari fratres: si

Et peccatum in eo non est. esse non potest. id subdit: b Quis qui in eo manet. fide formata charitate. c hoc peccat. quod diu sic manet: quod si rita simul esse non potest in eodem subiecto. d Et omnis qui peccat non vidit eum. videtur enim deum clare: cum videat ipsum summum bonum. nullo modo potest auertere ab eo peccatum. e hoc cognovit eum. fide formata charitate: nec per hunc est intelligendum quod hunc fide charitate formata: non possit peccare: ut aliquid dixerit et male. Apoc. ij. Charitatem tuam prima reliquisti: memor esto itaque vultu excideris etc. hunc sic est intelligendum quod nullus vultu actu fide formata charitate vel existens in ea peccat. id est: hoc cognovit eum. f. actu peccando. f Filioli. hic dicitur remouet quod dicitur erroneum. erant enim aliquid dicitur quod cognitio fidei sine operibus sufficiebat ad salutem: quem errorem scripsit hunc Jacobus: ut visum est. h. in epistola sua et sic hunc ipsum dicit beatus Johannes: Filioli mei nescio vos seducat: pro tanto errore. g Qui facit iusticiam. i. opera iusticie. h Iustus est. et non ille qui credit sine operibus. i Qui facit peccatum ex diabolo est. hunc dicat se esse christianum. k Qui ab initio diaboli peccat. non est per hunc intelligendum quod creatus fuerit malus: ut dixerit aliquid: quod scribit beatus Hieronymus. Ad id de cuncta que fecerat et erat valde bona. hunc quod ex quo primo peccavit sp in peccato seauerant. nam peccatum eius est irremediabile et ad peccandum homines induxit. l In hunc apparuit filius dei. in humanitate assumpta. m Et dissolvat opera diaboli. pro morte sua et ecclesie sacra ab eius morte efficaciam habentia. ideo concludit: n Quis qui natus est ex deo. pro sacramento baptismi. quod est sacramentum fidei formate. o Peccatum non facit. in quantum sic natus: quod fides formata charitate. non stat cum peccato mortali. id subdit: p Qui semel ipius in eo manet. i. gratia que non copatit se cum tale peccatum. q Et non potest peccare. in quantum hunc gratia que non potest esse peccata: sic sedens in quantum sedens non potest abulare. r in hunc sensu sententia abulare est impossibile. potest tamen peccare per vertibilitatem liberi arbitrij: quod non affirmat in bono pro gratia in peccato: nisi in aliquid ex gratia spali: pro quod infert distinctionem filiorum dei et diaboli dicens: r In hunc manifesti sunt filij dei. q non peccat mortaliter. s Et filij diaboli. pro operatione peccati. et sic pro quod non sunt aliquid filij dei pro fide sine operibus: quod concludere intendebat. t Quis. hunc ponit scda dispositio ad britudinem: que est charitas fratrum: Math. v. Hi miser cordes quoniam ipsi misericordiam sequentur. Et diuidit in duas partes. nam primo inducit ad fratrem charitatis actum. scdo declarat debetum modum. ibi: Filioli. circa prima parte primo continet se ad precepta dicens: Quis qui non est iustus: iusticia infusa. v hoc est ex deo. quod illa sola facit dignum eternam vitam. x Et qui non diligit fratrem. si milititer non est dignus vita beata. y Quoniam niam hec est annuntiatio. i. res annunciata. z Quam audistis ab initio. conuersionis vestre. a Et diligatis alterum. charitativum. b Non sicut cain. supple sitis. c Qui ex maligno erat. i. diabolo. d Et occidit fratrem suum abel: beatus Hieronymus. iij. e Et propter quid occidit eum: responderet: f Quoniam opera eius maligna erant etc. Ista fuit occasio preuia. nam munera abel propter eius iusticiam erant accepta deo: in cuius signum ignis descendit de celo et consumpsit eius sacrificium. vnde beatus Hieronymus. vbi dicitur: Et respexit deus ad abel et ad munera eius: interpretatio Theodotionis habet: Inflammavit deus super abel. talis enim inflammatio signum est acceptationis diuine: ut patet. vj. In dicitur: de oblatione gedeonis. et. r. i. oblatione manue. r. i. Reg. xlvij in oblatione helie: et. ij. Paral. iij. de oblatione Salomonis: quod videns cain cepit odium fratrem et inuidiam: et quod odio sic ex causa propter quod occidit eum. dicitur autem opera cain fuisse maligna: quod lyz offerebat deo: tamen de peccato ribus et ex voluntate pueris. id est: beatus Hieronymus. iij. Ad cain autem et ad munera eius respectit. q. d. propter malitiam cain munera eius non acceptavit: et ex hoc concludit dicens: g Nolite mirari fratres si odit vos mundus. quod opera eius maligna sunt. vna autem

De pe. di
1. c. porro.
si an
is sine.

1. c.

1. Pe. 1. v

L

Mos scimus

1. Pe. 1. v

1. Job. 1. v

1. Job. 4. v

1. Job. 15. v

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, including references to 'Glo. ordi.' and other text.

¶ Nos scimus rē. Nō de virtutibus se extollat: nemo suaz virtū paupertatē meruat q̄ frēs diligit ap tū dat in dicitū: qz ad forē iustoz p̄teat b Na net i m. Ultra carnis aia: vita aie de. Corpis mors amittē spm̄: aie mox amittē deū. Qui q̄ p̄ odiū frī amittit deū: amittit vitam.

sunt: vīa autē bona. r̄ subdit cāz bonitatis dicit: a Nos scim̄. certitudinalitē si referat ad aplos q̄ receperunt sp̄m̄ sc̄m̄ in signo visibili r̄ in gr̄a fuerit confirmat: r̄ de b̄ p̄ diuinā reuelationē fuerit certificat. Si autē ad alios referat: tūc b̄ scire accipit p̄ pbabilit̄ p̄ectura b̄ q̄m̄ trās lati sum̄ de morte. culpe. c̄ Ad vitā. gr̄e. d̄ q̄m̄ diligit frēs. opa

¶ Qui o. f. ho. q̄ ex odio v̄ seq̄ frēs p̄uocat ad irā r̄ di scordia: r̄ sic q̄tū ad se occi dit eū in anima. Si q̄s cō tēnat odiū frīs: nū p̄temnet in corde suo homicidiū? Nō mouet man̄ ad occidendū: r̄ homicida iā tenet: vult il le: r̄ iste infectoz in dicatur. d̄ Nō h̄z vitā etnāz. In p̄ petuo cū can dānabit: q̄ h̄ ḡne homicidij tenet vt dis cordet a frīb̄ e In b̄ co gnouimus cha. dei. P̄repo sitis multis rōnib̄ de habē da charitate: tādē supponit de charitatē p̄fectiōe sub ex emplo passiōis dicit: hanc pet̄ monēt h̄re cū dño inf̄ rogāt p̄teret se amare cū dicit: Nūc at̄ senueris exten des man̄ tuas r̄ ali: te cin get: r̄ ducet q̄ tu nō vis. In q̄bus x̄bis vt aiaz p̄ onib̄

¶ si odit vos mūdus. Nos scimus quoniam trāslati sumus de morte ad vitam: quoniam diligit mus fratres. ¶ Qui non diligit: manet in morte. ¶ Omnis qui odit fratrem suum homicida ē. Et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam eternam in se manentem. ¶ In hoc cognouim̄ nobis animā suaz posuit: et nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit substantiam huius mundi: et viderit fratrem suum necessitatem patientē

¶ dicit: Nūc at̄ senueris exten des man̄ tuas r̄ ali: te cin get: r̄ ducet q̄ tu nō vis. In q̄bus x̄bis vt aiaz p̄ onib̄ poneret: docebat. Nō aiaz etnā charitatē nemo h̄z: q̄ vt aiaz. f. ponat q̄s p̄ a. luts. ¶ Qui habuerit s. huī m. si v̄ ex t̄p̄ oportunitate: v̄ ex h̄iana infirmitate nō p̄t gerit aiaz ponere: debem̄ saltē res nras p̄ frīb̄ depo nere: r̄ h̄ ē nutrimētū chari tatis. Qui didicit rē suam dare: q̄nq̄ poterit seipm̄ de ponere. ḡ Filioli. Quia nō ē p̄fecta charitas in illo: q̄ nō ponit aiaz p̄ frīb̄: vel q̄ saltē nō dat pecuniā. ḡ vt p̄fectā charitatē h̄eatis fili oli eiusdē patris nō dicit. r̄. h̄ Nō diligit. v. n. l. In x̄bo pura locutio: nō op̄. In lin gua multiplex orō intelligit: sic q̄dā sepe repetitis sermo nib̄ affectū suū volūt cōmē dare. i Diligam̄ ope r̄ ve. qz si etiā fallimur in dile ctidē ex h̄iana infirmitate: nō fallimur in mercede: quia maior ē corde nō r̄ nouit q̄ celo fiāt oia. k Et veri tate. Et simplici intētiōe h̄i

¶ scitis quoniam omnis homicida non habet vitam eternam in se manentem. ¶ In hoc cognouim̄ nobis animā suaz posuit: et nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit substantiam huius mundi: et viderit fratrem suum necessitatem patientē et clauerit viscera sua ab eo: quomodo charitas dei manet in eo? ¶ Filioli mei non diligam̄ x̄bo neg lingua: sed opere r̄ veritate. ¶ In hoc cognoscimus quod ex veritate sumus: r̄ in respectu ei suadebimus corda nra. ¶ Qui si reprehenderit nos cor nrm: maior ē de corde nro: r̄ nouit oia. Charissimi si cor nrm

ficia p̄temus non p̄ter lactantiam vel p̄pter ali quod temporale cōmōdum: sed respectu solius dei. ¶ In hoc cog. q. e. v. l. In hoc q̄ veritatem dili gimus: scimus q̄ ex veritate sumus. i. scimus nos ex deo (qui est veritas) hanc veram dilectionē ha bere: r̄ ex hac dilectione scimus nos esse in conspe ctu. i. p̄mereri eius p̄spectum: r̄ in hac etiam suade mus corda nostra ad meliora opera excogitanda. m Et in p̄se. e. s. c. n. l. tales cogitationes corda no stra habere suademus: que diuinis sint digne con spectibus. Omnes enim qui aliquid facere dispo nūt: ad idē factū meditantū corda sua se quertere suadēt. Sz q̄ mala cogitat: si posset dō occultaret. q̄ x̄o bōa h̄i facillime cordib̄ suadēt: vt p̄spectus dei patefieri desiderēt: qd̄ ē iudiciū magne p̄fectionis cū sua opa v̄ cogitat: a dō gaudet videri: qz q̄ fac̄ x̄itarē venit ad lucē vt māifestent̄ ei opa: qz i deo facta sūt. n ¶ Qui si re. Et b̄ magnū ē q̄ p̄ dilectio nem ita mūdā h̄emus cogitationes q̄ deo eas vo lumus oīde

tari possit nisi p̄ elemosynā istā. r̄ tūc iste tenet dare non solū de sup̄fluo sic i casu p̄dicto: sz etiā d̄ necessario: si p̄sone sue fm̄ idiuiduū p̄siderate: qz p̄ q̄libet tenet sibi q̄ alci si sit i necessitate sili: sz d̄ necessario sui stat. nā q̄libet d̄ se restrigere vt p̄ximū adiuuet i vltia necessitate. r̄ fm̄ b̄ b̄ dicit: m Et vi. f. suū ne. h̄re. f. vltimā. n Et clau. vi. f. ab eo. subuēdēz et denegādo o Quō cha. d. m. i eo. q. d. nullo mō. i tali em̄ casu ē trās gressoz p̄cepti diuini. p̄ qd̄ dicit Amb. p̄p̄ce fame morietē: si h̄ pauisti occidisti. p̄ Filioli. h̄ p̄r̄ iducit ad debitū diligēdi modū dicit: sz d̄ fa cto nihil. r̄ h̄ ē amor fieri siue van̄ q̄ Reg. ligua. f. fallaci. sic ioab dixit amase. ij. Reg. xx. Salue mi frat. r̄ statū iterfec̄ eū. r̄ h̄ amor h̄ solū ē fieri r̄ van̄: sz etiā p̄ditozus. r̄ Sz ope. h̄ p̄mū. s Et x̄itarē. h̄ sc̄m. t In b̄ diligēdi mō. f. efficacit̄ r̄ x̄acit̄. v Logio. q̄m̄ ex ve. sum̄. i. ex deo q̄ ē ip̄a x̄itas. r̄ Et i p̄se. ei. sua. c. nra. ad vere charitatis opa. ¶ Et alit̄ suadebim̄ corda nra. i. p̄sideret p̄sitare poterim̄ corā eo cor da nra. q̄ si aliē diligerem̄. f. vane vel false: h̄ facere n̄ possem̄. iō s̄ dicit̄ y ¶ Qui si re. nos cor nrm. de vana vel falsa dilectiōe. z Maior ē de. c. n. r. n. oia. p̄ qd̄ talis vanitas vel falsitas nō latebit eū. a Charis simi si cor nostrū nō rep̄ebende. nos. de vana vel falsa dilectione. ¶ Fidu. ha.

¶ lumus oīde

¶ De pe. di i. 9. cū ergo ¶ 6. q. 1. c. sūma. De De pe. di. c. homicid ozum.

¶ Job. 13 b

¶

¶

¶

¶

¶

¶

Flumus ostendere: quia etiam si scia accusaret nos in re et vellet latere deum: quod non bono animo bona nostra facere mus: nisi deo latere non possemus: quia maior est corde nostro et nouit omnia. valet ergo dilectio quod nos promittat illi que latere non possumus.

Et quod magna promissio et desiderabilis fidelibus. Sed si quis adeo peruersus: ut celestibus promissis non delectetur: saltem timeat quod e contrario sapientia tribullit itonatur quod auerit aurem suam ut non audiat legem: ordo enim erit execrabilis. Et hoc enim. Mandatum singulari modo proponitur. et duo subiungit: quod si nequeunt separari. Et quod. Quia mercede si mandata fidei et dilectionis seruientur exequitur. In illo manet. Primis tribus crescentis ecclesie cadebat spiritus super per creditores: et loquuntur ligni: et faciebant miracula. Sed nunc non eget ecclesia exterioribus signis. Quis ergo habet fidem et charitatem testatur in se spiritu manere. Ca. III

Charissimi noli. ois spiritus cre. Mlti heretici: mlti scismatici ostentent iesum in carne venisse: sed factis negant non habere charitatem. Charitate christi caro facta est: quod non habet charitatem: negat eum venisse in carne. et hoc iudicium spiritus ex deo non habet spiritus dei non sono ligni: sed amando et faciendo dicit iesum in carne venisse. Spiritus venit ut colligat: hereticis spargat. hec non habet spiritum dei. Et multi heretici et unitate ecclesie prauo dogmate scindentes: nihilominus spiritum sanctum in se ostendunt esse: sed ut per fructum perbene si sunt pseudo vel veri prophete: quod non colligunt de spiritibus: neque tribullit. Quis spiritus ergo. Multi heretici qui unitate ecclesie separe prauo dogmate volebant huc officium ex epistola raserunt: ne per erroris conuincerentur. h Solut. Qui deum ab hoiie distinguit: quod membra a deo diuidit: quod verba dei male interpretatur: quod a deo male viuendo recedit. Ipsi de mundo. hdi spiritus non sunt diligendi: non sunt audiendi: quod est ipsi nomine iuocant: et si gno ipsi se notant: tamen sunt illorum numero quod mundana cupiunt: qui celestia ignorat. h Jo de mundo lo. Rone mundane sapientie pbantes non posse deum hominem mortuum suscitare: hominem mortalem in celis habere mansionem: et alia huiusmodi.

Charissi.

si dilectio: sed certi sumus quod pura dilectio est fratrum huius salutem fratrum: quod est: non alio emolumento. Item si non reprehenderit in oratione dicitur dum dicimus: dimitte non reprehenderit nos: fiduciaz nobis debita nostra: sic et nos di. de. no.

habemus ad deum: et quicquid petierimus accipiemus ab eo: quonia mandata eius custodimus: et ea que sunt placita coram eo facimus. Et hoc est mandatum eius ut credamus in nomine filii eius iesu christi: et diligamus alterum.

ira puro amore: non sic latrones vel diliber scelerari se diligunt: sed in casto amore: si amat se iuicem mali: sed amor ille caritatis est et peior: quod discordia si non amas regem cuius coram legis: sed in domo: ut i tuto refugio qui seruat mandata eius: in illo mundo vase et in pueri et futuro si seruamur charitate manet in nobis: si dubitamus an in nobis hiet mansuetudo signum habet possumus ostendere: quod dicitur nonnet et ipse in eo. Et in hoc scimus: quoniam manet in nobis de spiritu quem dedit nobis.

Charissimi no. Caplm. III. spiritualiter loquenti ut euz eligatis ad imitandum: quia quedam dona spiritus sunt communia tam bonis quam malis preter charitatem.

lite omni spiritui credere: sed probate spiritum si ex deo sint: quonia multi pseudo prophete exierunt in mundum. In hoc cognoscitur spiritus dei. Omnis spiritus qui confitetur iesum christum in carne venisse: ex deo est. Et omnis spiritus qui soluit iesum: ex deo non est. Et hic est antichristus: de quo dicitur: qui audistis: quonia venit: et nunc ia in mundo est. Quos ex deo estis filii: et viciistis eum quoniam maior est qui in vobis est: quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ideo de mundo

si si fm dei sunt spirituales: si charitate nitantur: quod si mysteria oia noue chari. a non ha. re. b si ideo p muno vos qm re. f bate spiritum si ex deo sint: quonia a si sub obiectu fidei errores predicant et mal' exemp' plus corrupunt si charitatem non habent multi pseudo prophete exierunt in mundum. In hoc cognoscitur spiritus dei. Omnis spiritus qui confitetur iesum christum in carne venisse: ex deo est. Et omnis spiritus qui soluit iesum: ex deo non est. Et hic est antichristus: de quo dicitur: qui audistis: quonia venit: et nunc ia in mundo est. Quos ex deo estis filii: et viciistis eum quoniam maior est qui in vobis est: quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ideo de mundo

si imminere dei iudicio b si hiras i mentib' eoz qd xpo verbo vl ope repugnat: na iam opat mysterium iniquitatis q audistis: quonia venit: et nunc ia in mundo est. Quos ex deo estis filii: et viciistis eum quoniam maior est qui in vobis est: quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ideo de mundo

a fidu. b. ad deu. si in his necessitatibus recurreret ad ipsum. b Et quod pe. de pntentibus ad nram salutem et psecrante. c Accipiemus ab eo. non tamen si statim: sed tpe oportuno. na aliqui differunt petitiones fidelium implere: ut non sic vilescat quod postulat. et ut plurius desiderio et postulationis repetitioe meritum eis accrescat. Et sicut ro impleretis cum deo. Quia mandata eius custodimus: et ea que sunt placita coram eo facimus. Et hoc est mandatum eius ut credamus in nomine filii eius iesu christi: et diligamus alterum.

Charissimi. Hec est scda ps pncipal tractat' huius epistle. in qua beatus Johannes agit de christi incarnatione. et primo veritatem declarat. scdo declaratione pfirmat ibi: Et nos vidimus. Prima in duas: quod primo determinat veritatem. scdo inducit ad charitatem ibi: Charissimi. Et quod opposita iuxta se posita magis elucescit. id determinando veritatem ponit iuxta oppositam falsitatem. Et diuidit in duas partes: quod primo determinat veritatem in copatione ad docetes. secundum ad audientes ibi: Ipsi de mundo sunt etc. Circa primum dicit: Nolite ois spiritui credere. id est loquenti de spualibus in quo incarnatione christi de maiore. n Sed pbare spiritus. modo at pbadi postea ponit: sed primo ponit ro pbadi cui dicit: o Anni mlti pseu do pbe. i. multi doctores falsi de incarnatione. p Exierunt in mundum. s. ebion et cherintus: ut dicitur est. s. Et subdit modus pbationis cum dicit: q In hoc cognoscitur spiritus dei. i. loquentis de spualibus ex inspiratione diuina. r Omnis spiritus etc. ex deo est. i. loquitur ex inspiratione diuina. rps est est nomen suppositi in duplici natura. s. diuina et humana. in diuina ab eterno. in humana ex tempore. Venit igitur in carnem humanam naturam assumendo in virgine: sed venit in carne nascendo de ea in carne assumpta. et sic patet quod venisse in carne includit venisse in carnem: quia secundum presupponit primum. ppter quod apostolus magis exprimit secundum quod primum. s. Et omnis spiritus qui soluit iesum. sicut ebion et cherintus negantes eius diuinitatem: et omnes male sentientes de incarnatione verbi. t Ex deo non est. i. non loquitur ex spiritu diuino: sed maligno. ideo subdit: v Et hoc est antichristus. non in persona sed in figura: ut dicitur est. s. h. ca. 3 sic patet littera sequens cum dicit: De quo audistis etc. r Vos ex deo estis filii. per baptismum regenerati. y Et viciistis eum. s. si guralem antichristum confitendo iesum ipsum esse deum et verum hominem. Et viciistis eum. i. mundum denuncendo concupiscentiam oculorum et carnis et superbiam vite: que nomine mundi intelliguntur: ut dicitur est. s. h. ca. 3 Quoniam maior est qui in vobis est. spiritus dei in quo viciistis concupiscentias mundi et non virtutes pnia. a Qui in mundo. i. spiritus malignus qui habitat in hominibus mundanis et excitat concupiscentias predictas b Ipsi. Hic consequenter determinat veritatem ex parte audientium. Circa quod sciendum quod quilibet libenter audit illud ad quod pronitatem habet et oppositum abhorret: ideo heretici in doctrina sua lababant hominibus mundanis delectabilia: ut sic facillius peruerterent eos circa credibilia. Et hoc est quod dicit: Ipsi. i. heretici qui sunt figura antichristi. c De mundo sunt. i. querentes huius mundi delectabilia. unde dicit Augustinus in libro de vtilitate credendi: Hereticus est qui alicuius temporalis comodi et maxime glorie pncipatusque sui gratia fallas ac nouas opiniones gignit vel sequit. d Ideo de mundo loquunt. na ex abundantia cordis os loquitur. Et mundus eos.

Charissimi. Hec est scda ps pncipal tractat' huius epistle. in qua beatus Johannes agit de christi incarnatione. et primo veritatem declarat. scdo declaratione pfirmat ibi: Et nos vidimus. Prima in duas: quod primo determinat veritatem. scdo inducit ad charitatem ibi: Charissimi. Et quod opposita iuxta se posita magis elucescit. id determinando veritatem ponit iuxta oppositam falsitatem. Et diuidit in duas partes: quod primo determinat veritatem in copatione ad docetes. secundum ad audientes ibi: Ipsi de mundo sunt etc. Circa primum dicit: Nolite ois spiritui credere. id est loquenti de spualibus in quo incarnatione christi de maiore. n Sed pbare spiritus. modo at pbadi postea ponit: sed primo ponit ro pbadi cui dicit: o Anni mlti pseu do pbe. i. multi doctores falsi de incarnatione. p Exierunt in mundum. s. ebion et cherintus: ut dicitur est. s. Et subdit modus pbationis cum dicit: q In hoc cognoscitur spiritus dei. i. loquentis de spualibus ex inspiratione diuina. r Omnis spiritus etc. ex deo est. i. loquitur ex inspiratione diuina. rps est est nomen suppositi in duplici natura. s. diuina et humana. in diuina ab eterno. in humana ex tempore. Venit igitur in carnem humanam naturam assumendo in virgine: sed venit in carne nascendo de ea in carne assumpta. et sic patet quod venisse in carne includit venisse in carnem: quia secundum presupponit primum. ppter quod apostolus magis exprimit secundum quod primum. s. Et omnis spiritus qui soluit iesum. sicut ebion et cherintus negantes eius diuinitatem: et omnes male sentientes de incarnatione verbi. t Ex deo non est. i. non loquitur ex spiritu diuino: sed maligno. ideo subdit: v Et hoc est antichristus. non in persona sed in figura: ut dicitur est. s. h. ca. 3 sic patet littera sequens cum dicit: De quo audistis etc. r Vos ex deo estis filii. per baptismum regenerati. y Et viciistis eum. s. si guralem antichristum confitendo iesum ipsum esse deum et verum hominem. Et viciistis eum. i. mundum denuncendo concupiscentiam oculorum et carnis et superbiam vite: que nomine mundi intelliguntur: ut dicitur est. s. h. ca. 3 Quoniam maior est qui in vobis est. spiritus dei in quo viciistis concupiscentias mundi et non virtutes pnia. a Qui in mundo. i. spiritus malignus qui habitat in hominibus mundanis et excitat concupiscentias predictas b Ipsi. Hic consequenter determinat veritatem ex parte audientium. Circa quod sciendum quod quilibet libenter audit illud ad quod pronitatem habet et oppositum abhorret: ideo heretici in doctrina sua lababant hominibus mundanis delectabilia: ut sic facillius peruerterent eos circa credibilia. Et hoc est quod dicit: Ipsi. i. heretici qui sunt figura antichristi. c De mundo sunt. i. querentes huius mundi delectabilia. unde dicit Augustinus in libro de vtilitate credendi: Hereticus est qui alicuius temporalis comodi et maxime glorie pncipatusque sui gratia fallas ac nouas opiniones gignit vel sequit. d Ideo de mundo loquunt. na ex abundantia cordis os loquitur. Et mundus eos.

Charissimi di. n. Comendavit charitatem multis modis. is ad ei singulari laude accedit: in qm maxime de bem audire. s. q diligit ex do nat est: r deum novit: quia de charitas est. Dixerat: charitas ex deo est: h superad dit: de charitas est. Aug. Charitas e affectu animi ad diligendum deum ppter deum r p rimu ppter deum. Itē alibi: Tu at dñe neg affectu animi neg animo es sed dñs deus animi tu es.

Qui facit contra charitatem contra deum facit: facile quāq vide atur cuius facere contra hoīem sed deum facere qd nō timet.

Charitas ex deo est. Filius deo est ex deo. spū sanctus deus ē ex deo r nō tres dii: s. vnus deus pater filius r spū sanctus: r ille diligit in quo habitat spū sanctus. Ergo dilectio est deus: s. deus qui ex deo: r ita vere dicitur: r dilectio ex deo: r deus dilectio est.

Cum de ex deo: aut filius intelligitur: aut spū sanctus: cum apostolus dicit: Charitas diffusa est in cordibus nostris per spū sanctum: et qui datus est vobis: intelligimus dilectionem spū sanctum esse: hic est fons in quo nō colicit alienus: cum in omnibus alijs sacramentis eccle colicit. Ad hunc fontem bibendum nos hortat: dicens: Diligamus inuicē.

Qui de charitas. Itō differt in deo vt iustus r iusticia dicitur vt diligens r dilectio dicitur: quia nō transnominatiua a iusticia dicitur iustus: vel diligens dilectio ne: quia iusticiam vel dilectionem habeat: s. qz ē iusticia vt dilectio. In hoc appuit. Probādo q deus charitas ē: r q nos diligit voluit inducere nos suo exēplo vt inuicē diligeremus: r ad noticiā eius veniremus. Sicut deus nō expectauit vt eum diligere mus: sic nos nō expectem vt alij nos diligat: s. pōtes diligamus.

Dilectio patris p̄bata est: quia misit filiū: dilectio filij: q mortuū est. e. Itō qsi nos rē. Itō prius dileximus vt qsi merito nre dilectionis ipse diligeret nos: s. r ipse prior dilexit nos: vt p̄eunte gra eius nos eum diligamus.

Propiciationē. Alia trāslatio litarozem: id est sacrificatorum pro peccatis nostris.

Et nos debemus alterutrum diligere. Dilige r qd vis fac: sine taceas dilectioe tace: sine clamas dilectione clama. de hac radice non potest nisi bonum exire.

Deum nemo vidit vnq̄. Sicut videtur ista visibilia corporis sensibus nota sic non videtur deus. Sed et si aliquando hoc modo videndi visus est: nō sicut iste natura videtur: sed volūtate visus ē: specie qua voluit apparēs latente natura r incōmutabiliter in se permanente. Eo autem modo quo videtur sicut est: nūc fortasse videtur ab angelis a nobis tunc videbitur cum equales angelis erimus. Sed nec tunc videbitur sicut ista visibilia que corporali visione cernuntur: sed vnigenitus q̄ est in sinu patris ipse narrabit: quod non ad oculos sed ad mentium visionem pertinet. Sicut ergo si solem istū videre vellemus: oculum corporis purgarem sic volentes videre deum: oculum mentis purgemus. Sed qz bec visio in futuro speratur quid agendum est: quo solatio vtendum: dum adhuc peregrinamur in corpore: diligamus inuicem: r sic deus in nobis manet.

Et charitas eius in nobis perfecta est. Incipe diligere cepit deus in te esse: cresce in dilectione r amplius habitando in te deus faciet te perfectum: vt diligas r in micum

Et mundus eos audit. nā ad ea q̄ predicant afficitur. b Mos ex deo sum. regenerati. c Qui novit deū. fide formata charitate. d Audit nos. ac q̄cedo doctrine nre. e Qui non ē ex deo nō audit nos. s. magis abhorret doctrinā suā. f In h cog. spm ve. r spm erroris. i. doctozē r discipulū x̄itatis: r doctozē r discipulū erroris falsi. g Charissimi. Declarata x̄itate de x̄bi incarnatione. h reuertit ad tractandū de charitate: de q̄ in h libro p̄nci paliter intendit: vt patet ex p̄cessu libri. p pter quod tractādo de alijs: intermiscet de charitate. ad quā inducit hic quadruplici ratione. Prima sumit ex filiatione dei quā per charitatem consequimur. nam ipa diuidit inter filios regni r perditionis. iō dicit: b Diligamus nos inuicem quia charitas ex deo est. i. a deo infusa est.

Et omnis qui diligit fratrem suum ex deo natus est. quia charitas est quedam participatio diuine nature in nobis.

Et cognoscit. hic ponitur ratio secunda que accipitur ex dei cognitione quam debemus appetere: r sic hanc habemus per charitatem. nam sicut malicia voluntatis p̄ habitum vitiosum peruertit rationis iudiciū: ita econuerso bonitas eius que est per charitatem causat in intellectu iudiciū rectū. propter quod dicitur. s. Loz. ij. Animalis homo non sapit ea que sunt spiritus dei. spiritalis autem iudicat omnia: r hoc est qd dicitur: Et cognoscit deum scilicet habens charitatem. l Qui non diligit. dilectioe charitativa. m Non novit deum. n. noticiā meritoria. n Quoniam de charitas est. non est per hoc intelligendum q̄ deus sit charitas mouens immediate voluntatem humanam ad actum diligendi sine habitu medio. vt videtur sentire magister sententiarum in. xvij. distin. p̄imi libri. quia sic tolleretur ratio delectabilis ab actu diligendi: nam habitus perficiens potentiam facit actum delectabilem. v. Et b. Deus aut non potest esse forma perficiens potentiam voluntatis create. ergo rē. Similiter ratio voluntatis nam sic in actu diligendi volūtas esset t̄modo mota. r sic non diligeret libere: nec per consequens meritorie. ideo tenetur ab omnibus doctoribus q̄ de mouet ipam voluntatem ad actum diligendi meritorij per habitum charitatis infusum. sicut intellectum ad actum credendi per habitum fidei. Est igitur sic intelligendum: Quoniam deus charitas est. scilicet increata. sicut est bonitas r sapientia. ad cuius cognitionem rectam inclinatur charitatis habitus vt dictū est supra. Obiectum em̄ huius cognitionis

non est verum absolute: sed verum confuse se habens appetitui recto. ideo subtracta dilectione charitativa que facit appetitum intellectuum rectum maxime circa deum non remanet talis cognitio. o In hoc apparuit. hic ponitur tertia ratio que accipit ex dei imitatione que est ex dilectione dei ad nos. p Quoniam filium suum vnigenitum. i. in humanitate assumptam. q Et viuamus p̄ cū vita gratie quam influit nobis: sicut caput influit sensum r motum membris suis. r Sed quoniam prior ipse dilexit nos. diligere em̄ est velle alicui bonum. quicquid aut boni nature vel gratie vel glorie in nobis est vel potest esse: totum est a deo agente voluntarie. s. Et misit filiū suū p̄pitiā. i. hostiā p̄ quā de p̄r nob p̄piti r edde res. t Pro pec. nris. s. tollēdis ex h̄ cludit trētū. d. v Charissimi rē. r p̄z lra. x Deū. h ponit q̄rta rō q̄ accipit ex diuina māsione in nobis. quā debem appetere sūme. r hanc fac charitativa dilectio. nō aut visio q̄ nō h̄ in p̄ti vita. r h̄ est qd dicit: Deū nemo vidit vnq̄. Exo. xxxij. Itō videbit me hō r viuet. Dicit t̄ Aug. q̄ cōcessū fuit paulo r moysi videre diuinā essentiā. s. h̄ fuit in raptu r trāsitorie r nō mansue. de q̄ mansioe est hic fmo: vt p̄z ex lra. y Si diligam in charitate. z De in nob manet. sic amati in amate q̄ qdem māsio est aliq̄liter eadē cū māsione patrie. Itā habitus charitatis nō euacuat adueniēte statu patrie: s. manet r p̄ficatur. sed p̄gnitio vie euacuat. a Et charitas eius in nobis perfecta est. exponatur sicut. s. h̄. ca.

si deus dilexit nos: r nos debemus alterutrum diligere r deum nemo vidit vnq̄. Si diligamus inuicē: de in nob māer: r charitas

dei in nobis: qm̄ filiū suū vnigenitū misit de in mundum vt viuam p̄ eū. In h̄ ē charitas: nō q̄si nos dilexerim deū: s. qm̄ ipse p̄or

dilexit nos: et misit filiū suū p̄pitiā p̄ peccatis nris. Charissimi si deus dilexit nos: r nos debemus alterutrum diligere r deum

nemo vidit vnq̄. Si diligamus inuicē: de in nob māer: r charitas

dei in nobis: qm̄ filiū suū vnigenitū misit de in mundum vt viuam p̄ eū. In h̄ ē charitas: nō q̄si nos dilexerim deū: s. qm̄ ipse p̄or

dilexit nos: et misit filiū suū p̄pitiā p̄ peccatis nris. Charissimi si deus dilexit nos: r nos debemus alterutrum diligere r deum

nemo vidit vnq̄. Si diligamus inuicē: de in nob māer: r charitas

dei in nobis: qm̄ filiū suū vnigenitū misit de in mundum vt viuam p̄ eū. In h̄ ē charitas: nō q̄si nos dilexerim deū: s. qm̄ ipse p̄or

dilexit nos: et misit filiū suū p̄pitiā p̄ peccatis nris. Charissimi si deus dilexit nos: r nos debemus alterutrum diligere r deum

nemo vidit vnq̄. Si diligamus inuicē: de in nob māer: r charitas

dei in nobis: qm̄ filiū suū vnigenitū misit de in mundum vt viuam p̄ eū. In h̄ ē charitas: nō q̄si nos dilexerim deū: s. qm̄ ipse p̄or

dilexit nos: et misit filiū suū p̄pitiā p̄ peccatis nris. Charissimi si deus dilexit nos: r nos debemus alterutrum diligere r deum

nemo vidit vnq̄. Si diligamus inuicē: de in nob māer: r charitas

dei in nobis: qm̄ filiū suū vnigenitū misit de in mundum vt viuam p̄ eū. In h̄ ē charitas: nō q̄si nos dilexerim deū: s. qm̄ ipse p̄or

dilexit nos: et misit filiū suū p̄pitiā p̄ peccatis nris. Charissimi si deus dilexit nos: r nos debemus alterutrum diligere r deum

nemo vidit vnq̄. Si diligamus inuicē: de in nob māer: r charitas

dei in nobis: qm̄ filiū suū vnigenitū misit de in mundum vt viuam p̄ eū. In h̄ ē charitas: nō q̄si nos dilexerim deū: s. qm̄ ipse p̄or

dilexit nos: et misit filiū suū p̄pitiā p̄ peccatis nris. Charissimi si deus dilexit nos: r nos debemus alterutrum diligere r deum

nemo vidit vnq̄. Si diligamus inuicē: de in nob māer: r charitas

† Job. 3. 3

B

† Job. 3. 3
11. 9. 3. c.
abq̄.

De cōse dil
2. c. iterat
finc. 3. 9. 3. c.
nō ois. 23. 4.
a. c. ds nos
porest.

† h̄c v̄a s̄t S. Thom̄
22. q̄ 23. art. 2. in rot.
† Job. 1. 6
1. Tim. 6. c.

2 * In hoc

Blo.ordi.

Epistola

Nico. de lyra

Michi: sic et ipse inimicos dilexit. **a** In hoc cogno. **U**sciam? si habeam? spm dei. **In**terroga viscera tua: si sint plena charitate hies spm dei: Quia cha. dei dif. est cordib' nris p spm scdm q' dar' est nob. **b** **Q**uia in eo ma. rē. De i nob manet et nos in deo. et nō de salute desperet: qz et si morbi sce-

deus facier te pfectū. **a** **q** si diligim' manet in no **el' i nobis pfecta ē.** **In** hoc pgnos **bis:** qd tali expimēto pbam': qm de spū. f. d. n. **b** **scim' qm i eo mām': et ipe i nob** **a** **q** subtiliter de diuinitate sua facit scire et loqui. **b** **q** p h pbam' q' de spūscō dedit: qz vidim'. **a** **q** m de spūscō suo dedit nob. **et** **b** inspiratē spm fide nouim': et p' testificatē spm re/ **stificamur:** qd nō h' d' spm scdm nō acceperūt. **a** **q** i mūdo erat et mūd' eū nō cognouit. **c** **nos vidim' et testificamur:** qm p' **a** **q** ad cognitiōnē hoim. **b** **q** nō mō saluatozem sed et iudicem. **d** **misit filiū suū saluatozem mundi** **f** **q** nos p spm datū credim' et testificamur et exem **p**lo nro d' q's p eūdē spm cōfessus vera cōfessione **cordis:** vt nec hereticoz fraudib' nec psecuroz tor **mentis nec carnaliū fratru' exphs nec ppria fragi **litate:** rituber. **a** **q** nō dicit d'ns iesus nisi i spī. rē.**

Quisq's pfectus fuerit quōniā ie **b** **sus ē fili' dei:** de' i eo māet: et ipe **f** xpīana fide ac si viderimus. **q** q' neminē fallit **e** **in deo. Et nos pgnouim' et credi** **l** **mus charitati.** quā hz de' i nob. **n** **De' charitas ē: et q' manet i chari** **p** **tate in deo manet: et deus in eo.** **q** **q** h' oīdūm pfecte deū diligere: si aduētū iu **dicij' ei' nō timem' q' timere nō ē pfect' i charitate.** **r** **In h' pfecta est charitas nobiscū** **r** **q** nō timētes apparere iudici. **vt fiducia habeam' i die iudicij:** **s** **q** h' habem' fiduciā: qz imitamur pfectionē dile **ctionis eius i mūdo amando etiā inimicos: sic il **le plure sup iustos et iniustos in celo.****

qz sic ille ē: et nos sum' i h' mūdo. **s** **q** p merito iusticie fiduciā hz: hz pntes tribu **i** **Timor nō ē i charitate:** hz pfecta **v** **l** **latiōes facit nō timere charitas. a** **q** seruirem. **charitas foras mittit timōrem:** **a** **q** qz torquet cor cōfēcia pēroz cū nō dū facta est **quōniā timor penā hz. Qui aut** **3** **iustificatio. q** vt pfecti sum' diligamur. **timet: nō ē pfect' i charitate. Nos** **a** **ergo diligam' deū quōniā deus** **b** **q** nulla necessitate: sed vt de inimicis amicos rē. **a** **q** qz mult' sboren' dicitur diligo: subdit: si q's. **prior dilexit nos. Si quis dixit:** **c** **rit: quā diligō deū: et frēm suum** **d** **oderit mēdax ē. Qui enī nō dili-**

Phil. 1. c sed optare vt veniat: sicut Paulus: Cupio dissolui et esse cum xpo. **h** Quia sic ille rē. Et expositū est: sicut non semper ad equalitatē sed ad quandam similitudinē dicitur sic aures habeo sic et imago: si ad imaginē dei facti sumus qre nō sic de' sum' i Timor nō ē. Per h' intelligit pfecta charitas: qz i tali charitate qz ad imitationē diuine bonitatis etiā inimicis bñfacit: nō ē timor. **k** Foras mittit. Illū de q' dicit: Initiū sapie timor dñi q' timet q'sq' incipiens opa iusticie ne veniat districtus iudex et se min' castigatuz pānet: pfecta charitas pfectā facit iusticiā. nec hz vn' timet: sed desiderat. Aliud est timere deum: ne mittat in gehennā qui timor nōdum castus cessabit. Aliud timere deū ne te deferat: qui timor castus permanet in seculum seculi quia desiderat aduentum sponsi. **l** Quia deus prior. Dilectio dei dedit nob vt diligere eū. vñ dicit: **Ihō** vos me elegis: sed ego elegi vos.

a In hoc cognoscim' rē. exponat vt. s. in fine ca. preceden. **b** Et nos. Supra in pncipio hui' ca. tractauit de incarnatione xbi: h' confirmat dicitā determinationē. et pmo facit ppositū. scilicet cundo inducit ad dilectiōis actū. ibi: De' charitas est. Determinationē xō suppositā de incarnatione xbi pfirmat p h' qd cōuer

satus fuit cū xbo incarnato: et opa eius vidit. et h' est qd dicit: Et nos et alij apli. **c** Vidim'. viderūt em' eius hūanitatē oculis corp'alib': et ei' diuinitatē oculis mētalib'. nō in se h' in effectib' suis. sic vi det cā in effectu. viderūt em' eū facientē miracula xture toti nature create trāscē dentia: et nō solū orādo sic alij scit: h' eti am ipando tāq' virtute ppa. **d** Et testificamur. de visu dicto mō. **e** Quis p' mist filii sui. eius dē nature et p' tās cū eo. **f** Saluatozē mūdi. p suā pas sionē in hūanitate assumpta. iō cōcludit. **g** Quisq's cōfessus fuerit. corde et ore p'fessioē charitatiua. **h** Quis iesus. hō verus. **i** Est fili' dei. ita q' idē est suppositū vtiusq' nature diuine. f. et hu mane. **k** Quem et nō. p gram. **l** Et nos pgnouim'. verbū icarnatū mō p'dicto. **m** Et credim' cha. q. h. d. in nobis. f. et credim' ipm specialiter hitare nobiscū p charitatē. **n** De' charitas est. h' inducit ad charitatē. et vt mag' moueat. pmo cōmēdat eā. scdo ad eā iurat ibi: Hos g. Circa p'mū cōmēdat eam de trīb'. p'rio qz facit nos picipare deita tē. et h' ē qd dicit: De' charitas est. f. creata o Et q' manet i charitate. creata que ē qdā picipatio charitatē icreatā q' ē de' p In deo māet. sic picipās i picipato. **q** Et de' i eo. sic picipatū i picipate. Scdo qz h' horozē futuri iudicij dat se curitate. et h' ē qd dicit: In h' p'f. ē charitas dei rē. Amor em' fac cōfiderē de p sentia amari. iō s' dicit: **s** Quia sic ille ē. h' bñfacit de celo iustis et iniustis. **t** Et nos sum' i h' mūdo. p amore eius amicos et inimicos diligēdo: fm q' dicit Marth. v. Diligite inimicos vros rē. et subdit: Et sit' si. pa. vñ q' i cel' ē: q' solem suū oziri fac sup bonos et malos: et pluit sup iustos et iniustos. Tertio qz excludit timoris suilitatē. iō dicit: **v** Timor nō ē in cha. qd itelligit de suili timore et in quātū suil ē. **x** Sz pfe. cha. fo. rē. Charitas at' q' q's excludit timorē suilē. et iō qd dicit: Charitas pfecta ē. i. pfectio charitatē etiā minime hz timorē excludere. **y** Quis timor pe. hz. i. timor i suili debet pena. qz fac cauere p' m solū mō ne puniat: nō p'p' detestationē vitij: nec p'p' vitādā offēnsā dei. sic mulier habēs volūtatē ad adulterādi abstinere alij timēs a viro puniri. **z** Qui at timet. h' mō. **a** Ihō est pfe. in charitate. i. nō hz charitatē ipm p'ficientē. Alio mō exponit de timore initiali q' fac caue

re p' m partim ppter penā et partim ppter offēnsam: tamen pncipaliter ppter offēnsā dei. et h' timor dei in quātū respicit penam sp' minuit crescētē charitate. et iō cū dicit: Timor nō est i charitate. subintelligit pfecta. **b** Hos g. Premissa charitatē cōmēda tione: h' p' h' inducit ad charitatē habendā. et pmo ad charitatē dei. **h** Hos g' diligam' deū qm rē. exponat vt. s. eo. ca. Cōsequēntē inducit ad charitatē pximi. **d** Si q's dixerit qm dicitur. mē dax ē. qz dilectio pximi includit in dilectiōe dei. et ad h' inducit rō nē. **d** Qui em' nō diligit frēm suū que videt rē. Ad cui' intellectū sciedū q' dupl' ē aliqd cā dilectionis. Alio mō sicut id qd est rō diligēdi. et h' mō bonū alicui' est cā diligēdi ipm. nam vnū qd' diligit inquantū bonū. Alio mō sicut id qd est via q' dam ad acq'rendū dilectiōnē. et h' mō visio alicui' est cā dilectio nis eius. nō tñ sic q' ea rōne sit diligibile q' est visibile: hz q' p' visionē h'mōi ducit q's ad dilectiōnē ei'. igif nō optet q' illd qd est magis visibile sit magis diligibile vel qd magis diligit: sed

re p' m partim ppter penā et partim ppter offēnsam: tamen pncipaliter ppter offēnsā dei. et h' timor dei in quātū respicit penam sp' minuit crescētē charitate. et iō cū dicit: Timor nō est i charitate. subintelligit pfecta. **b** Hos g. Premissa charitatē cōmēda tione: h' p' h' inducit ad charitatē habendā. et pmo ad charitatē dei. **h** Hos g' diligam' deū qm rē. exponat vt. s. eo. ca. Cōsequēntē inducit ad charitatē pximi. **d** Si q's dixerit qm dicitur. mē dax ē. qz dilectio pximi includit in dilectiōe dei. et ad h' inducit rō nē. **d** Qui em' nō diligit frēm suū que videt rē. Ad cui' intellectū sciedū q' dupl' ē aliqd cā dilectionis. Alio mō sicut id qd est rō diligēdi. et h' mō bonū alicui' est cā diligēdi ipm. nam vnū qd' diligit inquantū bonū. Alio mō sicut id qd est via q' dam ad acq'rendū dilectiōnē. et h' mō visio alicui' est cā dilectio nis eius. nō tñ sic q' ea rōne sit diligibile q' est visibile: hz q' p' visionē h'mōi ducit q's ad dilectiōnē ei'. igif nō optet q' illd qd est magis visibile sit magis diligibile vel qd magis diligit: sed

Job. 15. c eū. vñ dicit: Ihō vos me elegis: sed ego elegi vos.

Deū quem

bene

Deu que no videt. Ideo no videt deu: qa no hz dilectione: io no hz dilectione: qz no diligit frem: qz si hret dilectione: videt deum ergo purgato oculo p dilectione tendam ad comendam incommutabile dei substantia.

bene est illud quod prius nobis occurrit ad diligendum. et hmo arguit apostolus q primus eo q est magis nobis cognitus occurrit magis nobis diligendus. ppter qd si aliqs. primu no diligit argui pot q deum no diligit. no qz primus sit magis diligendus: sz qz nobis primo occurrit diligendus vt dictu e. vñ dicit Hreg. homel. xxxvij. Et his q animu nouit surgit ad in-

Et h mandatur. He qz audeat dicere: dilige re possu deu: etia si non diligam frem. addit: et h m. r. q. quod diligit euz cui negligis madatur?

git frem suu que videt: deu que a qz res incognita amari no pot. b no videt qho pot diligere? Et h madatu habem a deo: vt q dili-

Wnis q L.V

git deu: diligat r frem suu. qz si frarem no diligit: nec deum diligit: cui natos non diligit.

Cre. Credit q sic uiuit quod xps p cepit. alit r demone cre dnt. Spa aut pter fidez vel nulla: vel etia si boa videant fut inanta: qz pter via xpm. Dis qui cre. Vere q diligit deum diligit frem. Ma qui diligit deu prem: diligit deum filiu a pre genitu. et q diligit deu filium: diligit etia dei filios mebra illi capitis. Ergo diligamus filios dei: vt diligamus filiu dei cui mebra sunt. r dilige do filiu ite r grū diligam patrē: dilectio em copaginat corp? xpi vt sit vn xps. Ita q amat frem: amat scipm. Cu illo em ipe vnū ē. Nec pot no diligere xps q mebra xpi diligit. Sic q filiu diligit q eide euz patre: necessario r prem diligit. Omnis q cre. Et vere qui diligit deu diligit r fratrem. nam q diligit deum qui genuit diligit eum qui genitus est: fm q genitus est ab eo. r quis natus? qui credit r. r quis est qui genuit? deus pater. Qui ergo diligit deum generantez in fide: diligit generatum in fide. r cōuenienter loquens de dilectione meminit fidez: qz si qz adeo est durus vt negligat amare hoiem. ppter hoc q homo est: q in eodem exilio est: monendus ē vt saltem id diligit: qz ex deo natus est: qz pnceps eius de gre est. Sz qz multi diligūt prios ppter panguinitate vel ppter tpale comodum: determinat qz verus amator est primi.

Abnis q credit qm L.V

iesus ē xps: ex deo nat' est. qz in hac fide. qz deum q in fide.

Et ois q diligit eu q genuit: diligit r eu q nat' ē ex eo. In h pigno diligere primu: q etia deu diligit: r ne qz scipm d amore dei falleret h bore? dices se amare deum: addit: r madata ei facim. ppario dilectionis ex scim qm diligim natos dei: euz hibitio ē opis. q h ē pceptu meū: vt di. inuicem.

deu diligam: r madata ei' faci-

ta ei' graua no sunt. Om oē qd natu ē ex deo vicit mudu r hēc ē

victoria q vicit mudu: fides nra.

Quis ē aut q vincit mudu: nisi q credit quonia iesus ē fil' dei?

Cre. Credit q sic uiuit quod xps p cepit. alit r demone cre dnt. Spa aut pter fidez vel nulla: vel etia si boa videant fut inanta: qz pter via xpm. Dis qui cre. Vere q diligit deum diligit frem. Ma qui diligit deu prem: diligit deum filiu a pre genitu. et q diligit deu filium: diligit etia dei filios mebra illi capitis. Ergo diligamus filios dei: vt diligamus filiu dei cui mebra sunt. r dilige do filiu ite r grū diligam patrē: dilectio em copaginat corp? xpi vt sit vn xps. Ita q amat frem: amat scipm. Cu illo em ipe vnū ē. Nec pot no diligere xps q mebra xpi diligit. Sic q filiu diligit q eide euz patre: necessario r prem diligit. Omnis q cre. Et vere qui diligit deu diligit r fratrem. nam q diligit deum qui genuit diligit eum qui genitus est: fm q genitus est ab eo. r quis natus? qui credit r. r quis est qui genuit? deus pater. Qui ergo diligit deum generantez in fide: diligit generatum in fide. r cōuenienter loquens de dilectione meminit fidez: qz si qz adeo est durus vt negligat amare hoiem. ppter hoc q homo est: q in eodem exilio est: monendus ē vt saltem id diligit: qz ex deo natus est: qz pnceps eius de gre est. Sz qz multi diligūt prios ppter panguinitate vel ppter tpale comodum: determinat qz verus amator est primi.

qz libenter custodienda sunt qz.

madata ei' custodiam: r mada-

ta ei' graua no sunt. Om oē qd natu ē ex deo vicit mudu r hēc ē

victoria q vicit mudu: fides nra.

Quis ē aut q vincit mudu: nisi q credit quonia iesus ē fil' dei?

Gravia no sunt. Ho trahit deorum vt ta lentu plubi: sz surfu vehit: r excellous facit custodia madatoz dei. Gravia no sut. Auguz em di suauer: r onus leue: Que em natura sui dura sunt r aspa: amor dei r spes pmij fac leuia. Si qz graua ee dicat: infirmitate sua accusat: qz forti sut leuia: r vere no sut graua: qa oē qd nascit nascit ex deo. q diligit deum: et primi. Qui de mandatis dei ita se instituit vt ea ad actione pducatur: r hic vincit munduz ptenit blandimenta vel aduersitates seculi: etia ipam morte corpis: qrit q surfu sut non q sup terrā: r ne qz sua xrtute pfidat se posse vicer mudu. subdit: Et hec ē victoria q vincit mundu fides nra. Illa fides q p dilectionem opat: que dei auxilium flagitat. f Quis est qui vin. rē. Determinat que fides vincit. f. fides christi quasi vere per fidem vincit mundum: quia per aliud non vincitur.

Fides nostra. Ecce que fides vincit: q credit vix hoiem r vix deum.

Hic est

Et h mandatur. He qz audeat dicere: dilige re possu deu: etia si non diligam frem. addit: et h m. r. q. quod diligit euz cui negligis madatur?

Wnis q L.V

Cre. Credit q sic uiuit quod xps p cepit. alit r demone cre dnt. Spa aut pter fidez vel nulla: vel etia si boa videant fut inanta: qz pter via xpm. Dis qui cre. Vere q diligit deum diligit frem. Ma qui diligit deu prem: diligit deum filiu a pre genitu. et q diligit deu filium: diligit etia dei filios mebra illi capitis. Ergo diligamus filios dei: vt diligamus filiu dei cui mebra sunt. r dilige do filiu ite r grū diligam patrē: dilectio em copaginat corp? xpi vt sit vn xps. Ita q amat frem: amat scipm. Cu illo em ipe vnū ē. Nec pot no diligere xps q mebra xpi diligit. Sic q filiu diligit q eide euz patre: necessario r prem diligit. Omnis q cre. Et vere qui diligit deu diligit r fratrem. nam q diligit deum qui genuit diligit eum qui genitus est: fm q genitus est ab eo. r quis natus? qui credit r. r quis est qui genuit? deus pater. Qui ergo diligit deum generantez in fide: diligit generatum in fide. r cōuenienter loquens de dilectione meminit fidez: qz si qz adeo est durus vt negligat amare hoiem. ppter hoc q homo est: q in eodem exilio est: monendus ē vt saltem id diligit: qz ex deo natus est: qz pnceps eius de gre est. Sz qz multi diligūt prios ppter panguinitate vel ppter tpale comodum: determinat qz verus amator est primi.

Abnis q credit qm L.V

iesus ē xps: ex deo nat' est. qz in hac fide. qz deum q in fide.

Et ois q diligit eu q genuit: diligit r eu q nat' ē ex eo. In h pigno diligere primu: q etia deu diligit: r ne qz scipm d amore dei falleret h bore? dices se amare deum: addit: r madata ei facim. ppario dilectionis ex scim qm diligim natos dei: euz hibitio ē opis. q h ē pceptu meū: vt di. inuicem.

deu diligam: r madata ei' faci-

ta ei' graua no sunt. Om oē qd natu ē ex deo vicit mudu r hēc ē

victoria q vicit mudu: fides nra.

Quis ē aut q vincit mudu: nisi q credit quonia iesus ē fil' dei?

qz libenter custodienda sunt qz.

madata ei' custodiam: r mada-

ta ei' graua no sunt. Om oē qd natu ē ex deo vicit mudu r hēc ē

victoria q vicit mudu: fides nra.

Quis ē aut q vincit mudu: nisi q credit quonia iesus ē fil' dei?

Wnis qui credit, hec est tertia

pars principalis tractatus huius epistole: in qua tractat beatus iohannes de eterna verbi emanatione. Et diuiditur i duas partes. qz primo continuat se predictis immediate de dilectione proximi. secundo tractat de emanatione verbi. ibi: hec est victoria. Circa primum dicit: Omnis qui credit. fide charitate formata. e Quoniam iesus. nazarenus.

f Est christus. in lege r prophetis promissus. g Ex deo natus est. per re generationem baptismalez. h Et omnis qui diligit eum qui genuit. i. deu qui fideles suos filios fecit. i Diligit et eum qui natus est ex deo. i. quem cuqz fidelem. aliter non diligeret sufficienter deum nisi cum eo diligeret mebra eius: ideo subdit: k In hoc cognoscimus quonia diligimus natos dei cum deu diligamus. nam dilectio dei includit dilectione proximi: vt dictum est: sed quia amor dei no est ociosus: operatur em magna si est: vt dicit Hreg. homel. xx. id subditur: l Et mandata eius faciamus. ppario em dilectionis exhibitio est operis. m hec est enim charitas dei. i. hoc exigit dei charitas. n Et mandata eius custodiamus. corde retinendo r opere adimplendo. Et ne aliquis se excuset ppter difficultate. h remouet dicens: o Et mandata eius graua no sunt. sz amanti: nam illa que de natura sui dura sunt r aspera: amor dei r spes premij facit leuia. ideo subditur: p Quonia omne quod natu est ex deo. per fidem charitate formatam. q Vincit mundu. i. tetationes diaboli mundi r psecutiones. r Et hec. Posita continuatione dictis de dilectione proximi: hic consequenter determinat de emanatione verbi. r primo ponitur determinatio. scdo determinatio nis manifestatio. ibi: Et spiritus est. tertio manifestationis intentio. ibi: Et hoc est testimonium. Circa primum continuando se ad hoc quod dixerat imediate: Omne quod natu est ex deo vincit mundu. ostendit quid sit illud qd facit vincere. dicens: Et hec est victoria que vincit mundu. i. facit vincere. s Fides nostra. de verbo dei. ideo subditur: t Quis est aut qui vincit mundu nisi qui credit. fide formata. v Quoniam iesus est filius dei. naturalis r p consequens eiusdem nature cu eo: no idēitate specifica. qz natura diuina no est diuisibilis sicut humana: sz idēitate numerali: distinctus ra men in psona. qz natura no patit: nec ratio q gignens et genitus ab eo sint

L 2 * vnum

A Hic est qui venit p aqua. qz sola fides et p fessio diuinitatis no sufficit ad salutem ad vincendu mundu addit et de huanitate.

B Spus. i. huanata aia quam emisit i passioe Aqua et sanguis q fluxerut de latere: qd fle/ ri no posset si vera car/ nis natura no haberet

Sz et an passionem su dor fact? e sic gutte san guinis: ondit xitatem carnis. B aut qd de la/ tere ia mortui h natu/ ra aqua r sanguis vi/ uaciter fluxit: testaba/ q corpus dñi p morte melius esset victur: et mors eius vita nobis daret. **D** No sudor sic sanguis in terra flu/ ebat: signabat q suo sanguine ecclesia toto orbe lauaret.

C Quonia tres sunt q. Per h apparet qd iesus e veritas. verus deus: ver? ho: qui de vtrog habem? certum testimoniu: de deitate p patre et filiu et spir/ tus sanctu: de huanita/ te p aiam aqua et san/ guinem. Pater de/ dit testi. deitatis qua/ do dixit: hic est filiu me/ us dilectus. Ipe filiu/ us dedit: qn in monte transfiguratus est: et potentia diuinitat: et spem etne bntudinis ostedit. Spuscus de/ dit: qn sup bapta catu/ in specie colube requi/ euit vel qn ad vocatio/ nem nomis xpi: corda/ credentiu impleuit.

D Si testimoniu ho. Magnu est testimoniu/ um dauid. hois qd de filio dei phibet. Dixit d. d. m. s. a. d. m. q etiaz inducit filiu loquentē

Ps. 109. Dixit dñs ad me. f. m. es tu: Magis testimoniu/ pcurforis: qui ait: Ego bapto vos aq: ille bapto/ abis vos spu/ scis. Sz mai? est testimoniu/ pris: q spm q sem per plen? erat: in eum visibiliter misit. q. d. Si creditis hoib? pnuiciatib? aduentu/ credite pa/ tri testificati aduenisse xpm. e Qui cre/ dit in fi. dei rē. Intelligit prem veracem in te/ stimonio filij. q no credit: dicit prem mentiu/ Frustra igit dicit in dei se credere in patrem. q ptenit xpm. f Filiu. Quia pater testaf/ de filio: credam? in filiu: qz q credit in filiu ita/ vt bn opando tēdat in ipm filiu bz testimo/ ni um dei in se: qslide eo etia testaf de. q ipe sic credēs erit in numero filioz dei: ipo filio suis ita pollicēte. Si qd mibi ministrauerit: hono/ rificabit illu pr me. Si q deuz testē tue fidei habueris: qd te hoim infamia vel psecutio le/ dit: Si de? p nobis: qd nos. g Et h est testi. De filio testatus ē r etia de nobis filijs adoptiuis q p filiu suu vnicu etia nobis iam in spe qnos in re vitam eternam daret.

Hic ē q vēit p aqua r sanguinez iesus xps. Hō i aq solū: h i aq et

Sanguis. Et spūs ē q testificat: qm xps est veritas. Qm tres sūt qui testimoniu dāt in celo: p verbū r spū sanctus: Et hi tres vñ sūt

Et tres sunt q testimoniu dant i terra: spūs aq r sanguis: r hi tres vñ sūt. Si testimoniu hoim ac/ cipim? testimoniu di mai? ē. Qm

Hoc est testimoniu dei quod ma/ ius ē qm testificat? ē de filio suo.

Qui credit in filiu di: bz testimo/ ni um dei in se. Qui non credit

In testimonio qd testificat? ē de/ filio suo. Et hoc est testimo/ ni um: quoniam vitam eternam de/ dit nobis de: r hec vita in filio

vnim in supposito. **A** Hic est. s. dei filius eternaliter a patre genitus.

B Qui venit. in mundū. ad nos saluandū. **C** Per aquā. baptoismalem qz p tactum sue sacratissime carnis in baptoismo dedit vim regeneratiuā aq.

D Et sanguinē. effusum in pccū nre salutis. **E** Iesus christus. verus hō.

F Hō in aqua solū. sicut iohānes baptoista cuius baptoismus solum lauabat corpa: hō auferebat pctā: sicut facit baptoism? xpi.

G Sed in aqua r sanguine. i. in baptoismo virtutem regeneratiuā habente: et sanguine ad infinitas aias si essent redimendas sufficente. **H** Et spūs est. h

hōr ponit dicte determinationis manifestatio: r ē q druplex. nō tñ ponunt hic fm ordinē tps: vna fuit p spūscū missionē sup aplos in signo vūibili: in te/ stimoniu q iesus ad dexterā patris glorificatus est ei? naturalis filij: vnus cū ipo de? r de h testimonio p dixit saluator Job. xv. Cū aut venerit paraclytus que ego mittā vobis a pre spm. veritatis q a pre p/ cedit ille testimoniu phibeat de me. r hoc est qd dicitur: Et spūs. s. scūs. i. Est qui testificat. cui? testimo/ niū nō pōt esse falsum. **K** Qm xps est xitas. i. dei patris filij? q pcedit a pre p modū intellectus: et sic est eius verbū: idē em est verbū r filius. propter hoc illa q pntent ad intellectu vt veritas r sapientia r hmoi appropriant filio in diuinis. **L** Quonia tres sunt. hic ponit secunda manifestatio q est p aper tam visionē. nam ipa btā trinitas manifestat se btis quantū ad psonarū distinctionē: r verbū emanatio/ nē a pre. r spūscū ab vtrog: r h ē qd dicitur: Qm tres sunt q testimoniu dant in celo. veritate manifestādo nam testimoniu dant est veritate manifestare.

M Pater. ingenitus. n. Verbū. ab eo genitū.

O Et spūscūs. pcedens a patre r verbo.

P Et hi tres vñ sunt. in essentia: r sic vn? deus su per oia gloriozus. **Q** Et tres sunt. h ponit tertia manifestatio q est p xpi passionē in qua anima chri/ sti fuit a corpe sepata. r a corpe mortuo fluxerūt san/ guis r aq: Job. xix. dicit igit: Et tres sunt q testimo/ niū dant in terra. veritate filij dei manifestando.

R Spūs. i. aia xpi: in qua ad limbum patrum descē dit: et eis se manifestauit. ostendendo suam deitātē et paternalem ppietatem extunc enim deum clare viderunt. propter quod dñs dixit latroni Lu. xxiij. Hodie mecū eris in paradiso. **S** Aqua r sanguis. que veritatem manifestant in ecclesie sacramētis ha bentibus efficaciam ex ipis: que quidem sacramēta conferuntur in fide r confessione trinitatis.

T Et hi tres vnim sunt. quia conueniunt in asserti/ one vnus veritatis. **V** Si testimoniu. hic po/ nitur quarta manifestatio que fuit per sensibilem vo cem. nam in baptoismo xpi: et eius transfiguratiōe au dita fuit vox sensibilis patris dicentis de xpo: Hic ē filius meus dilectus: hic singulariter dicitur: per h ostendens q ipe solus est eius naturalis filius: r p consequens vnus cum ipo in natura r persona distinctus. ceteri ho qui plu rificantur sunt eius filij adoptiui. dicitur ergo: Si testimoniu hominū ac/ cipim? testimoniu hic si pro quia: nam testimoniu hominū recipimus tan/ q sufficiens in rebus humanis. r Testimoniu dei maius est. i. certū? nam ei non potest subesse falsum. sicut subesse potest testimonio hominum et per consequens est magis credibile in rebus diuinis q testimoniu ho/ minum in humanis. **Y** Quoniam testimoniu est de filio suo. in transfi/ guratione et baptoismo. vt predictum est. **Z** Qui credit in filium dei ha/ bet testimoniu dei in se. i. effectum illius testimonij. **A** Qui non credit filio. doctrine eius acquiescendo. **B** Mendacem facit eum. s. deum pa/ trem: qui dixit testificando: Hic est filius meus dilectus. r adiunxit: Ipsi sum audite. vt habetur Matth. xvij. ideo subditur: **C** Quia non credit in te/ stimonio: et patet ex dictis. **D** Et hoc est. hic hōr ponitur predicta ma/ nifestationis intentio. et primo ex parte dei testificantis. secundo ex parte io/ hannis scribentis. ibi: Hec scribo vobis. Circa primum sciendum q predi/ cte manifestationis intentio ex parte dei est q homines per hoc consequan/ tur eternam vitam: r hoc est quod dicitur: Et hoc est testimoniu. i. intētio eius sue finis. **E** Quoniam vitam eternam dedit nobis deus. Si enim accipiatur vita beata formaliter que est visio r fructio diuina: sic dedit eam in presenti in spe et in futuro in re: et de presenti illis qui iam sunt in beaitu dine. Si aut accipiatur vita beata obiectiue: sic dei filius ratione deitaf est ipa visio beata principaliter: in cuius aspectu beati reficiuntur interius. et ratione humanitatis secundo: in cuius aspectu reficiuntur exterius. sicut dicit Aug? super iohannem. Et sic quodammodo dedit nobis vitam btam qm dedit nobis filium suū verū deū r verū hoim. id subditur: **F** Et hec vita in filio suo est. s. obiectiue.

f De suma tri. c. dāna/ mus. De ce le. missa. ca. in quadā.

Dat. 3. d

Dat. 9. a

P̄s. 109.

P̄s. 22.

Dat. 3. c

Job. 12. d

Rom. 8. f

f Job. 3. d

* Qui habet

Sic enim p[ro]f[er] habet vitā in semetip[s]o: sic dedit et filio vitā habere in se: q[uo]d dat suis vitā eternā. *a Et hec est fiducia. Multipliciter eadē q[uo]d s. p[ro]miserat inculcat: ut nos ad orandū vinaci[us] exerceret. b Scdm voluntatē. Et q[uo]d velit rogemus: vel q[uo]les nō esse desiderat ad rogandū veniamus.*

Sic enim p[ro]f[er] habet vitā in semetip[s]o: sic dedit et filio vitā habere in se: q[uo]d dat suis vitā eternā. Multipliciter eadē q[uo]d s. p[ro]miserat inculcat: ut nos ad orandū vinaci[us] exerceret. b Scdm voluntatē. Et q[uo]d velit rogemus: vel q[uo]les nō esse desiderat ad rogandū veniamus.

Si volum[us] nrām salutē p[ro]morum nō discordemus a voluntate dei. Si voluntas nrā p[ro] ignorantia a voluntate dei recedit: bona voluntas dei nrām stultā corrigit: ut ap[osto]lo paulo contigit. Scdm vo. Nō fm nostra carnalia desideria: q[uo]d quid ozemus sicut oportet nescimus: nisi ip[s]e suam ostendat voluntatem: qui melius q[uam] nos ip[s]i nostram intelligit vtilitatem.

Si petimus fm vo. eius ip[s]etram? sicut q[uo] petim[us] p[ro] fratre p[er] q[uo] est petendū. *c Scim[us] q[uo]m rē. Quia scimus q[uo]m habemus ab eo petitiones quas petimus: nihil peramus quod ei sit adversum: nihil nisi q[uo]d nos docuit: quod nobis inspiravit petamus et si in aliquo erramus: statim corrigimur. d Qui scit fratrem. Loquitur de quotidianis et levibus peccatis: q[ua] sicut difficile vitantur: ita facile curantur: si dicto vel cogitatu: v[el] oblivione vel ignorantia peccasti: cōfiteri fr[ater] sicut iacobus docet postula ut p[ro] te interveniat: et si ille iterum tibi confiteretur: tu etiam pro illo interveni: hic sufficit d[omi]nica oratio: et mutua confessio: levis est penitentia. Porro si graue peccatū fuerit: induc presbyteros ecclesie: et ad illorum examen castiga te.*

Est peccatū ad mor. dō sepat a deo: sicut mors sepat animā a corpore. Est peccatū ad mortē. H[ui]s p[ro]secutorib[us] ozare iubet. hic dicit nō orandum p[ro] quibusdam: q[ui] sunt in fratribus peccā q[ui] inimicor[um] p[ro]secutione sūt grauiora. peccatū fratris est ad mortē cū post agnitionē dei q[ui] p[ro] grām data est. Aliquis oppugnat fraternitatē et aduersus grām que reconciliatus est inuidie facibus agitur. Est peccatū nō ad mortē. Si quis amorem a fratre nō alienauerit: sed p[ro] aliqua infirmitatē antmi officia fraternitatis nō exhibuerit. v[er]o ip[s]s[us] p[ro] ignoscere illis q[ui] nesciunt quid faciūt: nō dum em[er]it p[ro] grām sp[irit]us participes facti societate sancte fraternitatis interant. Sic et stephanus orauit p[ro] illis qui grām dei nō acceperant: paulus p[ro] alexandro nō orat: q[ui] iam fracterat: fraternitatem impugnabat. Pro illis qui timore succubuerant orat. v[er]o d[omi]nes me reliquerunt h[ui]s non illis iutate. f Dis iniquitas pec. Dis q[ua]si vere orandū est p[ro] peccantib[us] nō ad mortē: q[uo]d multi peccatis occupant omnes et nō p[oss]ūt ee sine peccō: q[ui] ois iniquitas ē peccatū. Sz supra alia ē peccatū ad mortē q[uo]d nō hūana fragilitate cōmittit: i dō orō ne in s[er]uoz nō purgat: q[ua]m q[uo]d talia agūt: regnū dei nō p[ro]sequunt[ur]. g Dis q[ua] nat[us] est. Qui nat[us] est ex deo nō peccat ad mortem q[ui] nō est nat[us] peccat: s[ed] nos sum[us] de illis q[ui] nati sunt ex deo: id nō peccabim[us]: nō tangemur ab hoste: sed mundi amatores sunt subiecto maligno hosti. h Nō peccat. David grauiter peccauit: s[ed] ex deo nat[us] est ad societate filiorum dei p[ro]tinebat: nō peccauit ad mortē: s[ed] veniā penitēdo meruit. i Sz generatio. Quia volūtarie et nō naturalit[er] filii est dei hō h[ui]s: cōpetent[er] adiecit: Sz gene. Qui i generatione dei p[ro]seuerāt peccare nō p[oss]ūt: neq[ue] a maligno p[ro]tingi quōdies et nor miserī neq[ue]nt sic iusticia et iniquitas: maligno et generatio dei: tāgit g[er]at aliq[ui]s maligno ledēs et affigēs sed nō ad malum eoz. k Et mund[us] tot[us]. Nō solū mundi amatores h[ui]s etiā nup nati: q[ui] nō habēt discretionē boni et mali propter p[ri]mā

a Qui habet filiū dei. p[er] fidē charitate formatam. b Habet vitā. s. btām in spe: et si habet filiū p[er] visionē et fruitionē: habet eā in re. c Qui nō habet filiū dei. h[ui]s mō vel illo. d Altā nō h[ui]s. cōsistit: q[ui] sic affirmatio sequit[ur] ad affirmationē ita negatio ad negationē. e Hec scribo. b[er] p[ro]f[er] ponit it[er]tio iohānis scribentis. et p[ri]mo quantū ad bonum habendum. scdo quantū ad iam habitū. ibi: Scim[us] q[uo]d. p[ri]ma i duas. fm duplex bonū cōsequēdū. scda ibi: Et hec est. Circa p[ri]mū sciendū q[uo]d volūtas btī iohānis cōformis erat volūtati dei testificātis. et id in tēdebat q[uo]d illi quibus scribebat p[ro] vitā btām cōsequerent[ur]. ideo dicit: Hec scribo tē. q[ui] creditis. fide p[er] dilectionē operante. f In noie filij dei. si tū p[ro]seueretis. g Et hec est fiducia. h ponit scdm bonū cōsequēdū. s. orōnum suoz effectum et p[ri]mo illud ponit: scdo circa hoc quādā distinctionē facit. ibi: Qui scit. Circa p[ri]mū dicit: Et hec est fiducia quam habem[us] ad deū. s. ad dei filiū. h Quia q[uo]d dicit p[er] tē. s. h[ui]s p[ro]f[er] citi. i Audiat nol. n[on] tū sp[irit]u stati. s[ed] tpe p[ro]petēti. k Et scim[us] q[uo]d au. tē. q[uo]d ē intelligēdū q[uo]d petio est pia p[er] se et p[ro]seuerans. h[ui]s em[er]it cōcurrentibus sp[irit]u exaudif[ur] et sic est intelligēdū quod subditur: l Scim[us] q[uo]d. q[ui] repetitio est citius ad maiore assertionē. m Qui scit. hic p[ro]f[er] circa petitionē p[ro] p[ro]cōribus facit quandam distinctionē. dicens: Qui scit fratrem suum peccare peccatum nō ad mortem. i. excludendo impenitentiam finalem: qua quis moritur: et i peccato mortali peccat. n Petat. ozado pro eo. o Et dabit[ur] ei vitā. s. gratie. quia talis peccator i gratia morietur de quo hoc scit: tamen q[ui] sit peccator: non ad mortem: sciri non potest nisi per diuinam reuelationem. p Est peccatum ad mortem. s. finalis impenitentia qua quis in peccato mortali moritur. q Nō p[ro] illo dico vt roget quis. quia nō est orandum p[ro] dā natis. Et si ip[s]o viuente sciretur q[uo]d esset de peccatis. similiter non esset p[ro] eo orandum vt penam eternam euaderet prout dicunt aliqui. P[ro]f[er] tamē orari pro eo vt minus peccaret: et per consequens minus puniretur in inferno. sed q[ui] hoc nescit: quia quilibet peccator: q[ua]diu viuunt potest redire ad gratiam. ideo p[ro] omnibus peccatorib[us] ad huc viuētib[us] est orandū. r Dis iniquitas. i. trāsgressio diuinoz p[ro]ceptozū q[ui] p[ro]tinēt eq[ui]tate iusticie. s Petiti. est mortale. t Et est peccatum ad mortē. si quis in eo p[ro]seueret vsq[ue] ad finē vite inclusue. v Scimus. hic ponitur intentio btī iohānis circa bonum iam habitum. et est duplex. scdm ponitur. ibi: Et scimus. Intentio xō btī iohānis est assureare filios dei per adoptionem de vitatione peccatū mortalis si voluerint per donum gratie quod iam habent. id dicit: Scimus q[uo]d omnis qui natus est ex deo: per gratiā baptisimalē. x Non peccat. q[ua]diu in ea stat. et intelligitur de peccato mortali: quod non potest stare cum gratia. y Sed generatio dei. i. ip[s]a gratia per quam constituitur in quodam esse diuino supernaturali. z Conferat eum. quantum est de se. a Et malignus non tanger eum. inducēdo ad mortale peccatum: nisi volūtarie declinet a statu gratie subiiciendo se maligno p[ro] peccatum mortale ex liberi arbitrii defectibilitate. b Scimus q[uo]d ex deo sumus. Si b[er] referat ad apostolos qui erant in gratia confirmati: et de hoc per reuelationem certificati istud poterant scire per certitudinem. Si autem referatur ad alios iustos: est per probabilem coniecturam: sicut dicit[ur] est. s. c Et mundus totus. i. homines in delectabilibus mundi finē suum ponentes.

Sic enim p[ro]f[er] habet vitā in semetip[s]o: sic dedit et filio vitā habere in se: q[uo]d dat suis vitā eternā. *a Et hec est fiducia. Multipliciter eadē q[uo]d s. p[ro]miserat inculcat: ut nos ad orandū vinaci[us] exerceret. b Scdm voluntatē. Et q[uo]d velit rogemus: vel q[uo]les nō esse desiderat ad rogandū veniamus.*

Si volum[us] nrām salutē p[ro]morum nō discordemus a voluntate dei. Si voluntas nrā p[ro] ignorantia a voluntate dei recedit: bona voluntas dei nrām stultā corrigit: ut ap[osto]lo paulo contigit. Scdm vo. Nō fm nostra carnalia desideria: q[uo]d quid ozemus sicut oportet nescimus: nisi ip[s]e suam ostendat voluntatem: qui melius q[uam] nos ip[s]i nostram intelligit vtilitatem.

Si petimus fm vo. eius ip[s]etram? sicut q[uo] petim[us] p[ro] fratre p[er] q[uo] est petendū. *c Scim[us] q[uo]m rē. Quia scimus q[uo]m habemus ab eo petitiones quas petimus: nihil peramus quod ei sit adversum: nihil nisi q[uo]d nos docuit: quod nobis inspiravit petamus et si in aliquo erramus: statim corrigimur. d Qui scit fratrem. Loquitur de quotidianis et levibus peccatis: q[ua] sicut difficile vitantur: ita facile curantur: si dicto vel cogitatu: v[el] oblivione vel ignorantia peccasti: cōfiteri fr[ater] sicut iacobus docet postula ut p[ro] te interveniat: et si ille iterum tibi confiteretur: tu etiam pro illo interveni: hic sufficit d[omi]nica oratio: et mutua confessio: levis est penitentia. Porro si graue peccatū fuerit: induc presbyteros ecclesie: et ad illorum examen castiga te.*

Est peccatū ad mor. dō sepat a deo: sicut mors sepat animā a corpore. Est peccatū ad mortē. H[ui]s p[ro]secutorib[us] ozare iubet. hic dicit nō orandum p[ro] quibusdam: q[ui] sunt in fratribus peccā q[ui] inimicor[um] p[ro]secutione sūt grauiora. peccatū fratris est ad mortē cū post agnitionē dei q[ui] p[ro] grām data est. Aliquis oppugnat fraternitatē et aduersus grām que reconciliatus est inuidie facibus agitur. Est peccatū nō ad mortē. Si quis amorem a fratre nō alienauerit: sed p[ro] aliqua infirmitatē antmi officia fraternitatis nō exhibuerit. v[er]o ip[s]s[us] p[ro] ignoscere illis q[ui] nesciunt quid faciūt: nō dum em[er]it p[ro] grām sp[irit]us participes facti societate sancte fraternitatis interant. Sic et stephanus orauit p[ro] illis qui grām dei nō acceperant: paulus p[ro] alexandro nō orat: q[ui] iam fracterat: fraternitatem impugnabat. Pro illis qui timore succubuerant orat. v[er]o d[omi]nes me reliquerunt h[ui]s non illis iutate. f Dis iniquitas pec. Dis q[ua]si vere orandū est p[ro] peccantib[us] nō ad mortē: q[uo]d multi peccatis occupant omnes et nō p[oss]ūt ee sine peccō: q[ui] ois iniquitas ē peccatū. Sz supra alia ē peccatū ad mortē q[uo]d nō hūana fragilitate cōmittit: i dō orō ne in s[er]uoz nō purgat: q[ua]m q[uo]d talia agūt: regnū dei nō p[ro]sequunt[ur]. g Dis q[ua] nat[us] est. Qui nat[us] est ex deo nō peccat ad mortem q[ui] nō est nat[us] peccat: s[ed] nos sum[us] de illis q[ui] nati sunt ex deo: id nō peccabim[us]: nō tangemur ab hoste: sed mundi amatores sunt subiecto maligno hosti. h Nō peccat. David grauiter peccauit: s[ed] ex deo nat[us] est ad societate filiorum dei p[ro]tinebat: nō peccauit ad mortē: s[ed] veniā penitēdo meruit. i Sz generatio. Quia volūtarie et nō naturalit[er] filii est dei hō h[ui]s: cōpetent[er] adiecit: Sz gene. Qui i generatione dei p[ro]seuerāt peccare nō p[oss]ūt: neq[ue] a maligno p[ro]tingi quōdies et nor miserī neq[ue]nt sic iusticia et iniquitas: maligno et generatio dei: tāgit g[er]at aliq[ui]s maligno ledēs et affigēs sed nō ad malum eoz. k Et mund[us] tot[us]. Nō solū mundi amatores h[ui]s etiā nup nati: q[ui] nō habēt discretionē boni et mali propter p[ri]mā

Sic enim p[ro]f[er] habet vitā in semetip[s]o: sic dedit et filio vitā habere in se: q[uo]d dat suis vitā eternā. Multipliciter eadē q[uo]d s. p[ro]miserat inculcat: ut nos ad orandū vinaci[us] exerceret. b Scdm voluntatē. Et q[uo]d velit rogemus: vel q[uo]les nō esse desiderat ad rogandū veniamus.

Si volum[us] nrām salutē p[ro]morum nō discordemus a voluntate dei. Si voluntas nrā p[ro] ignorantia a voluntate dei recedit: bona voluntas dei nrām stultā corrigit: ut ap[osto]lo paulo contigit. Scdm vo. Nō fm nostra carnalia desideria: q[uo]d quid ozemus sicut oportet nescimus: nisi ip[s]e suam ostendat voluntatem: qui melius q[uam] nos ip[s]i nostram intelligit vtilitatem.

Si petimus fm vo. eius ip[s]etram? sicut q[uo] petim[us] p[ro] fratre p[er] q[uo] est petendū. *c Scim[us] q[uo]m rē. Quia scimus q[uo]m habemus ab eo petitiones quas petimus: nihil peramus quod ei sit adversum: nihil nisi q[uo]d nos docuit: quod nobis inspiravit petamus et si in aliquo erramus: statim corrigimur. d Qui scit fratrem. Loquitur de quotidianis et levibus peccatis: q[ua] sicut difficile vitantur: ita facile curantur: si dicto vel cogitatu: v[el] oblivione vel ignorantia peccasti: cōfiteri fr[ater] sicut iacobus docet postula ut p[ro] te interveniat: et si ille iterum tibi confiteretur: tu etiam pro illo interveni: hic sufficit d[omi]nica oratio: et mutua confessio: levis est penitentia. Porro si graue peccatū fuerit: induc presbyteros ecclesie: et ad illorum examen castiga te.*

Est peccatū ad mor. dō sepat a deo: sicut mors sepat animā a corpore. Est peccatū ad mortē. H[ui]s p[ro]secutorib[us] ozare iubet. hic dicit nō orandum p[ro] quibusdam: q[ui] sunt in fratribus peccā q[ui] inimicor[um] p[ro]secutione sūt grauiora. peccatū fratris est ad mortē cū post agnitionē dei q[ui] p[ro] grām data est. Aliquis oppugnat fraternitatē et aduersus grām que reconciliatus est inuidie facibus agitur. Est peccatū nō ad mortē. Si quis amorem a fratre nō alienauerit: sed p[ro] aliqua infirmitatē antmi officia fraternitatis nō exhibuerit. v[er]o ip[s]s[us] p[ro] ignoscere illis q[ui] nesciunt quid faciūt: nō dum em[er]it p[ro] grām sp[irit]us participes facti societate sancte fraternitatis interant. Sic et stephanus orauit p[ro] illis qui grām dei nō acceperant: paulus p[ro] alexandro nō orat: q[ui] iam fracterat: fraternitatem impugnabat. Pro illis qui timore succubuerant orat. v[er]o d[omi]nes me reliquerunt h[ui]s non illis iutate. f Dis iniquitas pec. Dis q[ua]si vere orandū est p[ro] peccantib[us] nō ad mortē: q[uo]d multi peccatis occupant omnes et nō p[oss]ūt ee sine peccō: q[ui] ois iniquitas ē peccatū. Sz supra alia ē peccatū ad mortē q[uo]d nō hūana fragilitate cōmittit: i dō orō ne in s[er]uoz nō purgat: q[ua]m q[uo]d talia agūt: regnū dei nō p[ro]sequunt[ur]. g Dis q[ua] nat[us] est. Qui nat[us] est ex deo nō peccat ad mortem q[ui] nō est nat[us] peccat: s[ed] nos sum[us] de illis q[ui] nati sunt ex deo: id nō peccabim[us]: nō tangemur ab hoste: sed mundi amatores sunt subiecto maligno hosti. h Nō peccat. David grauiter peccauit: s[ed] ex deo nat[us] est ad societate filiorum dei p[ro]tinebat: nō peccauit ad mortē: s[ed] veniā penitēdo meruit. i Sz generatio. Quia volūtarie et nō naturalit[er] filii est dei hō h[ui]s: cōpetent[er] adiecit: Sz gene. Qui i generatione dei p[ro]seuerāt peccare nō p[oss]ūt: neq[ue] a maligno p[ro]tingi quōdies et nor miserī neq[ue]nt sic iusticia et iniquitas: maligno et generatio dei: tāgit g[er]at aliq[ui]s maligno ledēs et affigēs sed nō ad malum eoz. k Et mund[us] tot[us]. Nō solū mundi amatores h[ui]s etiā nup nati: q[ui] nō habēt discretionē boni et mali propter p[ri]mā

Luc. 23. e

1 Tim. 4. c

D

De pe. dis. i. c. ipozu/ na in fine. De pe. dis. 3. c. ille ref. tant' in fi.

De pe. dis. 2. c. si eni. in p[ri]m. et. Sz cedenti.

De pe. dis. 2. c. si eni. in p[ri]m. et. Sz cedenti.

pter primā p̄uariatōz p̄tinet ad regnū diaboli: nisi gr̄a dei eruant a tenebris.

a Et scim⁹ qm̄. Nemo sine diuina p̄gnitione ad vitā eternā puenire: nemo coḡscere sine gr̄a dei pot̄: qz nemo nouit filiū nisi p̄r: nec p̄rēn q̄s nouit nisi fili⁹ r cui uoluerit fili⁹ reuelare. r pat̄r r filiū. vtrūq̄ em̄ filius reuelat q̄ carne uisibil' apparet: diuinitatis arcana p̄ euan gelii mūdo patefecit. b Filioli Et quia uerum deum r uerū hominē cognoscitis: et vitā eternā expectatis: custodite uos a doct̄is hereticorum q̄ sp̄m sanctitatis sibi assumunt: q̄ p̄auis dogmatib⁹ gloriā incorruptibil' dei in similitudine coruptionibilium rex mutant: auaricia em̄ est simulacrorū seruitus q̄ etiā mundum deo sponūe idolatre sunt.

7. 93. dist. e. legimus.

c Custodite. Cū testimoniū p̄fectionis in multis p̄hibuerit illis. potest tū timeri: ne aliq̄s nuper conuersus reliquias sup̄stitionis mēte retinuerit. Et n̄t epla p̄ma sc̄i Johannis.

Incipit epistola sc̄da eiusdē. Ca. I. Enioz electe Cū q̄ dā dubitēt: vtrūq̄ he due eplē sint tobis apli. p̄ter h̄c aut q̄ sūt filies p̄me r i vobis r i similitudine assertionis dei r charitat' aduersus hereticos p̄bāt eē apli: non iohānis p̄byteri.

Scribit at̄ ad quandā babiloniā: q̄ p̄p̄noie electa vocabat̄: Monēs ip̄am r natos ei⁹: ne p̄ hereticos discedāt a p̄posito fidei. p̄ter h̄c electā significat vniuersalis m̄ ecclia. p̄ter filios eius minores ab ecclia geniti in fide. Scribit q̄ vniuersali ecclie nō eē fidei p̄fectionē eē charitatē: r hereticos detestat̄: q̄ diuidūt iē sū xp̄s. e. Nō ego so. Sc̄ptur⁹ p̄ hereticos q̄ a vitate exciderūt. Dic̄ oim̄ q̄ vitatē nouerūt vnā dilectionē i sc̄tōs eē: vt similitudine catholicorū ab hereticorū detreat sollicitate. Dēs fideles i vnā vitate p̄fētiūt heretici i errorib⁹ displicēt. f. Et a xp̄o. Erāt tūc t̄p̄s heretici q̄ negabāt dñz iē sū vey dī filiū q̄s p̄stat. g. Huius' sū val.

quasi q̄s

In maligno. i. in malo igne concupiscētie: positus est. b Et scim⁹. b potur fm̄ bonū habitū. f. dei cognitio: cū d̄r: Et scim⁹ qm̄ fili⁹ dei venit in mundum. c Et dedit vobis sen. vt p̄gno. ve. deū. b em̄ dedit aplis qm̄ apuit illis sensum vt intelligerent scripturas: Lu. vl. Alijs aut̄ fidelib⁹ dat sensū cognoscēdi de uyz per fidē. quā habens scit se h̄re illā. saltē illā q̄ est ex auditu: Quis nesciat se h̄re charitatē. d Et sum⁹ in vero filio ei⁹. ei adherentes p̄ fidē. Apli h̄o cognouerunt se eē in eo p̄ fidem charitate formatā: r b certitudinaliter. alijs h̄o iusti cōiecturaliter. e. Hic est ver⁹ de⁹. f. fili⁹ q̄ est vnus de⁹ cū patre. in b excluditur error: oim̄ negantiū xp̄i verā deitatē f. Et vitā eterna. f. obiectiue: vt p̄dictū est eo. ca. Ultimo dicit: g. Filioli custodite uos a simulacris. i. a cultu idolatrie p̄ b insinuans q̄ diligenter student in cultu vni⁹ veri dī inseparabl' p̄manere. Amē. b d̄r ad p̄cedētū p̄firmationē. In ca. v. vbi d̄r in postil. Quis oē q̄s natū est ex deo.

in maligno posit⁹ ē. Et scim⁹ quoniam fili⁹ dei venit: r dedit nob̄ sen. sū vt p̄gnoscam⁹ vey deū: r sim⁹ in vero filio ei⁹. hic est ver⁹ de⁹ r vita eterna. Filioli: custodite uos a simulacris. Finit epla prima bti iohis apli. Incipit Argumētuz in sc̄dam eplam eiusdem.

Ubi d̄r ad deo ad sc̄tāz femina scribit vt eadē dñam nō dubitet lris appellare: eiusdēq̄ filijs testimoniu q̄ abulēt i vitate p̄hibet. Explicat argu. Incipit epla sc̄da bti Johis apostoli. Ca. I. Enioz electe dñe r natis eius q̄s ego diligo in veritate: et nō ego solus sed et omnes qui cognouerunt vitatem: p̄pter n̄tate q̄ p̄manet i vobis: r vobiscū erit i etnū: Sit vobiscum gr̄atia et misericordiā parā a deo patre. et a xp̄o iesu filio patris in veritate et charitate. Huius sum valde scilicet fidei r bone vite. n. Que permanet in vobis. per gratiam. o. Et vobiscum erit in eternum. per gloriam que est gratia consummata. Ter. tio ponuntur optata bona. cum dicitur: p. Sit vobiscum gratia. iustificans. r Misericordia. penam peccatis preteritis debitam relaxans. r Pax: id est eterna beatitudo appetitum totaliter quietans. s. A deo patre. a quo sunt ista bona. t. Et a christo iesu filio patris in veritate r charitate: per quam intelligitur spiritus sanctus cui charitas appropriatur: r sic tres persone expr̄imuntur: eo q̄ indiuisa sunt opera trinitatis. Alter etiam potest dici q̄ per exp̄ressionem patris r filij subintelligitur spiritus sanctus qui est ambozum neritate r veritate: id est in dilectione r eius cognitione. v. Huius sum valde. Finita salutatione. hic incipit prosecutio: in qua primum hozatur dominam predictam et eius domum ad bonum prosequendum. secundum ad malum precauendum. ibi: Quoniam multi. Circa primum sciendum q̄ virtus laudata crescit. ideo beatus Johannes vt incitet ad proficiendum in futuro laudat bonum de preterito. dicens congratulando: Huius sum valde.

Epistola bti Johis sc̄da. Ca. I. Enioz electe dñe. Postq̄ b̄tus Johes in epla p̄ma instruxit fideles generalit': hic p̄r in duab⁹ eplis instruit aliq̄s p̄sonas specialiter. Diuiditur aut̄ hec epla in tres partes. i. salutationē: p̄secutionē: r cōclusionē. sc̄da ibi: Huius sum. tertia ibi: Plura habes scribere. In p̄ma pte notat̄ p̄mo p̄sona salutatā cū d̄r: Senior. r b̄ rōne etatis. puete r stat⁹ seu officij. illi em̄ q̄ tunc regebāt ecclias senes vel seniores dicebant rōne discretionis r maturitatis in morib⁹: inter rectores h̄o eccliarū q̄ tūc erāt in asia: iohānes erat p̄ncipalior. id̄ d̄r hic: Senior. Sc̄do notant̄ p̄sona salutate. cum d̄r: i. Electe dñe r natis ei⁹. erat em̄ magna r nobilis dñā noie electa habēs. plem r familiā fidelē r ministros ecclie sustentabat. k. Quos ego diligo in veritate. i. charitativa dilectioe absq̄ fallacia r simulatione. l. Et nō ego solus s̄z r o. q. c. veritatē. i. oēs fideles qui p̄gauerūt xp̄m q̄ est ip̄a veritas. m. Prop̄t veritatem. n. Que permanet in vobis. per gratiam.

Enioz electe dñe. Postq̄ b̄tus Johes in epla p̄ma instruxit fideles generalit': hic p̄r in duab⁹ eplis instruit aliq̄s p̄sonas specialiter. Diuiditur aut̄ hec epla in tres partes. i. salutationē: p̄secutionē: r cōclusionē. sc̄da ibi: Huius sum. tertia ibi: Plura habes scribere. In p̄ma pte notat̄ p̄mo p̄sona salutatā cū d̄r: Senior. r b̄ rōne etatis. puete r stat⁹ seu officij. illi em̄ q̄ tunc regebāt ecclias senes vel seniores dicebant rōne discretionis r maturitatis in morib⁹: inter rectores h̄o eccliarū q̄ tūc erāt in asia: iohānes erat p̄ncipalior. id̄ d̄r hic: Senior. Sc̄do notant̄ p̄sona salutate. cum d̄r: i. Electe dñe r natis ei⁹. erat em̄ magna r nobilis dñā noie electa habēs. plem r familiā fidelē r ministros ecclie sustentabat. k. Quos ego diligo in veritate. i. charitativa dilectioe absq̄ fallacia r simulatione. l. Et nō ego solus s̄z r o. q. c. veritatē. i. oēs fideles qui p̄gauerūt xp̄m q̄ est ip̄a veritas. m. Prop̄t veritatem. n. Que permanet in vobis. per gratiam.

o. Et vobiscum erit in eternum. per gloriam que est gratia consummata. Ter. tio ponuntur optata bona. cum dicitur: p. Sit vobiscum gratia. iustificans. r Misericordia. penam peccatis preteritis debitam relaxans. r Pax: id est eterna beatitudo appetitum totaliter quietans. s. A deo patre. a quo sunt ista bona. t. Et a christo iesu filio patris in veritate r charitate: per quam intelligitur spiritus sanctus cui charitas appropriatur: r sic tres persone expr̄imuntur: eo q̄ indiuisa sunt opera trinitatis. Alter etiam potest dici q̄ per exp̄ressionem patris r filij subintelligitur spiritus sanctus qui est ambozum neritate r veritate: id est in dilectione r eius cognitione. v. Huius sum valde. Finita salutatione. hic incipit prosecutio: in qua primum hozatur dominam predictam et eius domum ad bonum prosequendum. secundum ad malum precauendum. ibi: Quoniam multi. Circa primum sciendum q̄ virtus laudata crescit. ideo beatus Johannes vt incitet ad proficiendum in futuro laudat bonum de preterito. dicens congratulando: Huius sum valde.

Quoniam inueni

Vertical text on the right edge of the page, partially cut off, containing various words and fragments of text.